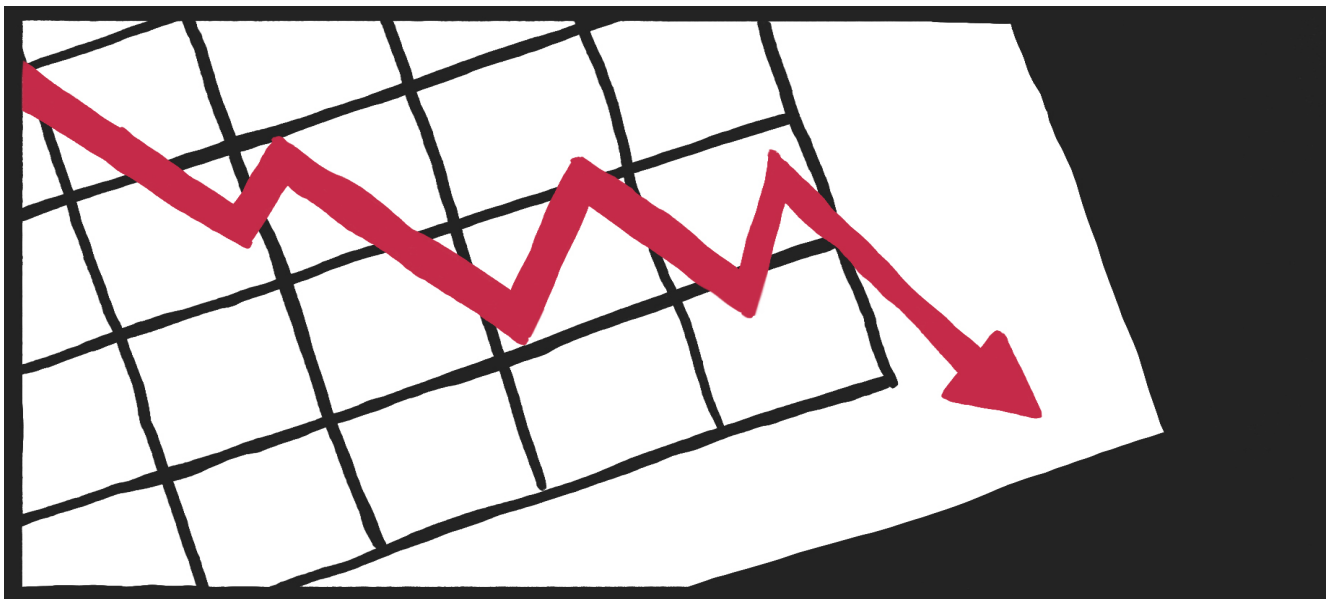

KONKURSKARANTÆNE

Kandidatafhandling, Cand.merc.aud
Copenhagen Business School
15. maj 2019

Forfatter: Malene Egesø Kjerrumgaard
Studienummer: 31748
Vejleder: Troels Michael Lilja

Antal anslag: 177.373

Abstract

The aim of this thesis is to investigate the rules regarding disqualification of directors in Denmark and analyse case law in order to determine the behaviour that leads to a disqualification. Furthermore, this thesis seeks to explore the proposal to expand the Business Register Interconnection System, BRIS, to include more relevant information about companies in the Member States, such as records on disqualified directors. It will be discussed whether a register on disqualified directors can work based on the Danish and Norwegian rules.

The first part of the thesis is regarding the disqualification rules in Denmark and how the court system has ruled on the matter. A director can be deprived of the right to conduct business, if the person's actions, less than one year before the company's bankruptcy, are deemed grossly irresponsible. The thesis shows, that it is behaviour such as lack of bookkeeping and financial reporting, failure to pay the Danish Tax Agency and shareholder loans, which are significant in the assessment. Past bankruptcies and continuation of operations with further loss to the creditors will also be important in the assessment. Directors who fail to correct faulty conditions in the one-year period before bankruptcy will be disqualified from conducting businesses.

The second part of the thesis is regarding a proposal for a directive to the European Parliament and of the Council amending Directive 2017/1132 in regards the use of digital tools and processes in company law. If ratified the proposal would expand BRIS, and subsequently require Member States to provide information about disqualified directors. Member States can upon a valid request gather information from other Member States concerning disqualified directors. The provisions would allow Member States to validate, if a person is disqualified in another Member State and then refuse the appointment. The disqualification of directors would still be done on basis of the national law in the Member State. After exploring the disqualification rules in Denmark and Norway, it can be concluded that the register can work in practice. It can make an overall difference and Member States will be able to prevent fraudulent behaviour by refusing the appointment of a person as director, on the basis of the behaviour in another Member State.

KONKURSKARANTÆNE

Indholdsfortegnelse

1 INDLEDNING.....	4
2 PROBLEMSTILLING, AFGRÆNSNING OG METODE	5
2.1 Problemstilling.....	5
2.1.1 Problemformulering.....	5
2.1.2 Undersøgelsesspørgsmål.....	6
2.2 Afgrænsning	6
2.3 Metode	7
3 DE DANSKE REGLER OM KONKURSKARANTÆNE	9
3.1 Baggrunden for reglerne om konkurskarantæne.....	9
3.2 Betingelserne for at pålægge konkurskarantæne.....	10
3.2.1 Kurators begæring	11
3.2.1.1 Retspraksis.....	11
3.2.2 Tidsfrist.....	12
3.2.2.1 Retspraksis.....	12
3.2.3 Personkreds	13
3.2.3.1 Retspraksis.....	15
3.2.4 Virksomhed	20
3.2.4.1 Retspraksis.....	21
3.2.5 Adfærd	23
3.2.5.1 Vurdering af groft uforsvarlig forretningsførelse	24
3.2.5.1.1 Iværksættere.....	26
3.2.5.2 Vurdering af om en person uegnet.....	27
3.2.5.3 Vurdering af rimeligheden	27
3.2.5.4 Retspraksis.....	28
3.2.5.4.1 Manglende bogføring, bilagsmateriale og regnskabsførelse	28
3.2.5.4.2 Manglende indberetning og afregning af moms og A-skat	31
3.2.5.4.3 Ulovlige aktionærlån og anden sammenblanding af likvider	35
3.2.5.4.4 Tidligere konkurser og tvangsopløsninger	38
3.2.5.4.5 Drift efter håbløshedstidspunktet	40
3.2.5.4.6 Helhedsvurdering af den samlede adfærd	41
3.3 Efter konkurskarantæne er pålagt	45
3.3.1 Varighed og ikrafttræden	45
3.3.2 Registrering af konkurskarantæne.....	46
3.3.3 Betydning for fremtidig ledelse af virksomheder.....	47
3.3.3.1 Kapitalselskab.....	47
3.3.3.2 Personlig ejet virksomhed	48
3.3.3.3 Fortsættende ledelsesbeføjelser	48

KONKURSKARANTÆNE

3.3.4 Hæftelse efter overtrædelse af reglerne om konkurskarantæne	50
3.4 Delkonklusion	51
4 ET FÆLLES REGISTER OG DE NORSKE REGLER OM KONKURSKARANTÆNE	55
4.1 Et fælles EU-register over pålagte konkurskarantæner	55
4.1.1 Baggrunden for digitaliseringsforslaget om et fælles digitalt værktøj	55
4.1.2 EU-register for direktører, der er pålagt konkurskarantæne	58
4.2 De norske konkurskarantænerregler sammenlignet med de danske	59
4.2.1 Betingelserne for at pålægge konkurskarantæne	60
4.2.1.1 Kurators begæring	60
4.2.1.2 Tidsfrist	61
4.2.1.3 Personkreds	62
4.2.1.4 Virksomhed	63
4.2.1.5 Adfærd	63
4.2.2 Efter konkurskarantænen er pålagt	66
4.2.2.1 Varighed og ikrafttræden	66
4.2.2.2 Registrering af konkurskarantæne	68
4.2.2.3 Betydning for fremtidig ledelse af virksomheder	69
4.2.2.4 Hæftelse efter overtrædelse af reglerne om konkurskarantæne	71
4.3 Betydning af et fælles register med afsæt i Danmark og Norge	72
4.4 Delkonklusion	76
5 KONKLUSION	79
6 LITTERATURLISTE	81

KONKURSKARANTÆNE

1 Indledning

Reglerne om konkurskarantæne blev indført i konkursloven¹ og trådte i kraft den 1. januar 2014. Det primære formål med reglerne er at stoppe systematisk konkursrytteri og økonomisk kriminalitet.² Reglerne skal således mindske risikoen for tab som følge af udnyttelse af virksomheder med begrænset hæftelse.³

Konkurskarantæne er en civilretlig sanktion og udgør, i modsætning til reglerne om rettighedsfrakendelse, ikke en straf. Rettighedsfrakendelse pålægges den, som ved dom for strafbart forhold frakendes retten til forsat at udøve ledelsesbeføjelser i en virksomhed, jf. straffelovens⁴ §§ 78-79. Reglerne efter straffelovens §§ 78-79 kan kun benyttes i sager, hvor personen mistænkes for en strafbar handling. Der tages ikke højde for det tab som kreditorerne eller forbrugerne har i forbindelse med konkursen. Reglerne om konkurskarantæne har ikke til formål at erstatte reglerne om rettighedsfrakendelse, men at være et supplement hertil.⁵ Således, kan andre ikke strafbare forhold begrunde et forbud mod at deltage i ledelsen af en virksomhed. At en virksomhed går konkurs, kan ikke i sig selv føre til at ledelsen pålægges konkurskarantæne. Der skal være udvist en adfærd af groft uforsvarlig forretningsførelse, før kurator kan indstille til sag om at pålægge konkurskarantæne.⁶ Der vil blive undersøgt, hvilke adfærdsmomenter, som er anvendt som begrundelse i sager om konkurskarantæne, hvor et ledelsesmedlem er blevet pålagt konkurskarantæne.

Digitalisering er en proces, der har været i gang over hele verden inden for mange forskellige områder. Det offentlige er blevet mere digitale samtidig med, at virksomhederne også er blevet det. Når virksomheder kommunikerer med andre virksomheder, er det oftest elektronisk ved hjælp af e-mail eller andre elektroniske platforme. Det er dog ikke alle medlemslande, der er ligeså digitale som virksomhedernes behov.⁷ Medlemslandenes myndigheder har ikke taget digitaliseringen til sig, hvilket resulterer i, at mange processer foregår manuelt med papir og

---

¹ LBK nr. 11 af 06/01/2014 Bekendtgørelse af konkursloven (*Konkursloven*).

² Neville & Sørensen, 2013, s. 169.

³ Petersen & Ørgaard, 2018, s. 889.

⁴ LBK nr. 1156 af 20/09/2018 Bekendtgørelse af straffeloven (*Straffeloven*).

⁵ Betænkning nr. 1525/2011, s. 83.

⁶ Betænkning nr. 1525/2011, s. 110, L 131 FT 2012-13, s. 17, Hansen & Petersen, 2014, s. 335 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 894.

⁷ COM(2018) 239 final s. 2.

KONKURSKARANTÆNE

kuglepen.⁸ EU tilstræber at skabe et bedre indre marked for medlemslandenes virksomheder, hvor virksomhederne kan opnå fremgang og skabe grænseoverstridende aktivitet. Dette kræver bedre digitale værktøjer hos de enkelte medlemslandes myndigheder samt et fælles register som alle medlemslandene kan tilgå for at opnå oplysninger om virksomheder fra andre medlemslande.⁹ Det fælles register skal indeholde informationer om hvorvidt en person er pålagt konkurskarantæne. Således, at andre medlemslande kan agere på baggrund af informationerne og i så fald afvise personens anmodning om at påtage sig ledelseshvervet i en virksomhed i det pågældende medlemsland. Der vil blive undersøgt, om et fælles register vedrørende konkurskarantæne kan fungere. Det vil tage udgangspunkt i, hvordan et fælles register vil kunne fungere, hvis registeret var afgrænset til at inkludere Danmark og Norge.

2 Problemstilling, afgrænsning og metode

2.1 Problemstilling

De adfærdsmomenter, der bruges til at betegne groft uforsvarlig forretningsførelse, er i betænkningen ikke blevet eksemplificeret. En undersøgelse af praksis kan aflede, hvilke adfærdsmomenter, der alene eller i kombination, kan føre til en konkurskarantæne. Konkurslovens regler finder alene anvendelse i Danmark og det er ikke muligt at fratage personer retten til at drive virksomhed i andre lande. Indførelsen af et fælles EU-register vil ikke påvirke konkurslovens regler om konkurskarantæne, men det kan medvirke til, at personer pålagt konkurskarantæne efter danske regler ikke være ledelsesmedlemmer for virksomheder i andre medlemslande.

2.1.1 Problemformulering

Kan det på baggrund af retspraksis udledes, hvilke adfærdsmomenter, der betegnes som groft uforsvarlig forretningsførelse, samt om indførelse af pålagte konkurskarantæner i et fælles EU-register kan fungere i praksis med afsæt i de danske og norske regler.

---

⁸ COM(2018) 239 final s. 3-4.

⁹ <https://ec.europa.eu/cefdigital/wiki/pages/viewpage.action?pageId=46992657>

KONKURSKARANTÆNE

2.1.2 Undersøgelsesspørgsmål

- Hvad er betingelserne for at pålægge konkurskarantæne og hvilken betydning har sanktionen?
- Hvordan bliver ovenstående reglerne anvendt i praksis og er der bestemte adfærdsmomenter, der altid fører til konkurskarantæne?
- Hvordan adskiller de norske regler om konkurskarantæne sig fra de danske regler?
- Hvilken betydning har et fælles EU-register for personer, der er pålagt konkurskarantæne?

2.2 Afgrænsning

Problemformuleringen lægger op til analyse og vurdering af dansk retspraksis. Der vil ikke blive set på sager, der er behandlet efter reglerne om rettighedsfrakendelse i straffeloven. Alene retspraksis om reglerne om konkurskarantæne i konkursloven vil blive behandlet. Der vil i specialet blive udvalgt de mest relevante kendelser til analysen.

Reglerne om frakendelse af retten til at deltage i ledelsen af en virksomhed og reglerne om erstatningsansvar efter anden lovgivning end konkursloven, vil heller ikke blive behandlet i specialet. Reglerne i straffelovens §§78-79 vil dog kort blive omtalt.

Der ses bort fra konkurskarantæne-reglernes anvendelse i forbindelse med tvangsopløsning og rekonstruktion. Disse to områder nævnes, men behandles ikke dybere.

Der vil i specialets første afsnit ikke blive skelnet mellem kapitalselskab, herunder aktieselskab, anpartsselskab m.m., og personlig ejet virksomhed, herunder enkeltmandsvirksomhed, interessentskab, kommanditselskab m.m. "Virksomhed" bruges om alle ovenstående virksomhedstyper. Der anvendes i enkelte tilfælde "erhvervsvirksomhed" til brug for forklaring om, hvilke typer af virksomhed, der kan drives, efter der pålægges den udvidede konkurskarantæne. "Selskab" og "Enkeltmandsvirksomhed" vil anvendes, hvor det anses relevant ved gennemgang af retspraksis.

Konkurslovens kapitel 19, om betingelserne for at pålægge konkurskarantæne samt karantænens retsvirkninger, vurderes at have størst betydning for besvarelse af problemformuleringen. Kapitel 20, om behandling af sager om konkurskarantæne og kapitel

KONKURSKARANTÆNE

21, om sagsomkostninger og vederlag til kurator vil blive udeladt fra specialet. Disse kapitler vurderes at have ingen relevans for besvarelse af problemformuleringen. Konkurslovens kapitel 22, om hæftelse ved overtrædelse af konkurskarantæne og kapitel 23, om registrering af konkurskarantæne vil blive inddraget, men i mindre omfang. Kapitlerne er relevante, om end ikke i samme omfang som kapitel 19.

Direktiv 2017/1132/EU samt forslag til ændring af dette direktiv, vil blive omtalt i specialet, i det omfang, der omhandler digitalisering af det indre marked. Øvrige direktiver, vedrørende digitalisering af det indre marked i EU, vil ikke blive behandlet i specialet. Specialet vil vurdere registersammenkoblingssystemets anvendelse i forhold til direktører, der er pålagt konkurskarantæne.

Der skelnes i specialets andet afsnit ikke mellem de forskellige virksomhedsformer og begrebet ”selskab” benyttes. Forslaget inddrager ikke personlig ejet virksomhed, men vedrører kun selskaber med begrænset ansvar, derfor vil specialets andet afsnit heller ikke inkludere betydningen af et fælles EU-register for personlig ejede virksomheder.

Problemformuleringen lægger også op til en vurdering af forskellen på de danske og norske konkurskarantæne regler. Der vil i specialet kun blive set på registersammenkoblingssystemets påvirkning af personer, der er pålagt konkurskarantæne, i Danmark og Norge.

De processuelle vilkår har ikke været inkluderet i første del af specialet og vil derfor heller ikke gennemgås i den anden del. De processuelle vilkår anses heller ikke at have relevans for registersammenkoblingssystemets anvendelse.

2.3 Metode

Dette speciale er delt op i to dele, en angående retsstillingen efter konkurskarantæne reglerne i Danmark og en angående forslaget om et fælles EU-register over konkurskarantæne og påvirkningen af registeret set i forhold til de danske og norske regler om konkurskarantæne.

KONKURSKARANTÆNE

I specialet anvendes den retsdogmatiske metode, da denne metode har til formål at analysere, systematisere, beskrive og fortolke gældende ret. Dette gøres ved at anvende love, lovforarbejder og retspraksis til at løse en juridisk problemstilling.¹⁰

Den første del af specialet har til formål at fastlægge den gældende retstilstand indenfor reglerne om konkurskarantæne.

-
- I afsnit et beskrives baggrunden for indførelsen af reglerne om konkurskarantæne i konkursloven.
  - I afsnit to redegøres der for betingelserne for at pålægge konkurskarantæne og retspraksis vil analyseres med henblik i at fastflå gældende ret. Analysen udføres på baggrund af tilgængelig retspraksis offentliggjort på karnov.dk og soeoghandelsretten.dk. Der er anvendt 4 kendelser fra Højesteret, 20 kendelser fra Landsretten og 14 kendelser fra Sø- og Handelsretten.
  - I afsnit tre redegøres der for hvilke begrænsninger en konkurskarantæne medfører, når et ledelsesmedlem er pålagt konkurskarantæne.
-

Den anden del af specialet har til formål at fortolke EU-forslagets mulige ændring af direktiv EU/2017/1132 og hvordan ændringen kan påvirke medlemslandene, ud fra den gældende retstilstand i Danmark og Norge, efter henholdsvis den danske og norske konkurslov. Velvidende at EU-retten har forrang over national lovgivning.¹¹

-
- I afsnit et beskrives baggrunden for forslaget om et fælles digitalt EU-register.
  - I afsnit to redegøres der for betingelserne for at pålægge konkurskarantæne efter reglerne i den norske og danske konkurslov.
  - I afsnit tre diskuteres betydningen af et fælles EU-register for personer, der er pålagt konkurskarantæne, med afsæt i forskellen på konkurskarantæner reglerne i Danmark og Norge.
-

¹⁰ Tvarnø & Nielsen, 2017, s. 29.

¹¹ Tvarnø & Nielsen, 2017, s. 29 og 274.

3 De danske regler om konkurskarantæne

3.1 Baggrunden for reglerne om konkurskarantæne

Det har i en længere årrække været et politisk emne at diskutere, hvordan man kan imødegå og mindske økonomisk kriminalitet. Der har i den forbindelse været en del forsøg på at udarbejde passende bestemmelser.¹²

Hidtil har det alene været reglerne om rettighedsfrakendelse, i straffelovens §§ 78 og 79, der blev anvendt som hjemmelsgrundlag for at dømme sager om strafbare handlinger udført af personer, som herefter blev frataget retten til at udøve ledelseshvervet i en virksomhed.¹³ Reglerne anvendes dog kun ved strafbare handlinger imod statskassen og tager ikke højde for kreditorenes tab. Det er svært at fremspore de nødvendige beviser for at føre en straffesag, hvilket gør at reglerne sjældent bliver brugt i praksis. Straffelovens regler om rettighedsfrakendelse blev af denne begrundelse vurderet utilstrækkelige.¹⁴ Konkurslovens regler om konkurskarantæne blev vedtaget og skal bruges som supplement til straffelovens regler. Reglerne om konkurskarantæne er gældende med tilbagevirkende kraft. Rettighedsfrakendelse betegnes som en straf, hvorimod konkurskarantæne betegnes som en civilretlig sanktion, der kan pålægges uden der foreligger en strafbar handling. Konkurskarantæne kan pålægges, hvis en person har udøvet groft uforsvarlig forretningsførelse som led i personen ledelseshverv.¹⁵

Udformningen af reglerne om konkurskarantæne, startede med et brev den 15. januar 2009 fra Justitsministeriet til Konkursrådet som beskrev, at Konkursrådet skulle nedsætte en gruppe, der havde til opgave at udarbejde mulige regler om konkurskarantæne.¹⁶

---

¹² Betænkning nr. 1525/2011, s. 41-55 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 889-890.

¹³ Betænkning nr. 1525/2011, s. 9 og 25.

¹⁴ Neville & Sørensen, 2013, s. 170-171.

¹⁵ Hansen & Petersen, 2014, s. 354.

¹⁶ Betænkning nr. 1525/2011, s. 7-10.

KONKURSKARANTÆNE

Konkursrådet udarbejdede Betænkning nr. 1525/2011: Betænkning om konkurskarantæne, herefter ”betænkningen”. Betænkningen blev anvendt af Justitsministeriet til at udarbejde lovforslag nr. L 131 FT 2012-13: Forslag til lov om ændring af konkursloven, retsplejeloven og retsafgiftsloven (Konkurskarantæne), herefter ”lovforslaget”.

Lovforslaget blev efterfølgende, med få ændringer, vedtaget af Folketinget den 23. april 2013 og følgende blev indført i konkursloven og trådte i kraft 1. januar 2014.¹⁷

Konkurslovens afsnit III – Konkurskarantæne

- Kapitel 19 (§§ 157-159) Betingelserne for at pålægge konkurskarantæne og karantænenes retsvirkninger.
  - Kapitel 20 (§§ 160-164) Behandlingen af sager om konkurskarantæne
  - Kapitel 21 (§§ 165-166) Sagsomkostninger og vederlag til kurator for sagens førelse
  - Kapitel 22 (§§ 167-168) Hæftelse for gælden ved overtrædelse af konkurskarantæne
  - Kapitel 23 (§ 169) Registrering af konkurskarantæne
-

3.2 Betingelserne for at pålægge konkurskarantæne

Det er konkurslovens § 157, stk. 1, 1. pkt., der fastlægger hvornår der kan pålægges konkurskarantæne:

§ 157, stk. 1, 1. pkt. Konkurskarantæne kan efter kurators begæring efter § 161 pålægges den, der senere end 1 år før fristdagen har deltaget i ledelsen af skyldnerens virksomhed, hvis det må antages, at den pågældende på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed.

Denne grundbetingelse afledes på følgende vis. Pålægning af konkurskarantæne skal ske på (1) kurators begæring, indenfor en (2) tidsfrist, udført af en bestemt (3) personkreds, i en (4) virksomhed og på baggrund af en bestemt (5) adfærd. Nærværende fem punkter vil analyseres i de efterfølgende afsnit.

---

¹⁷ Neville & Sørensen, 2013, s. 169 og Hansen & Petersen, 2014, s. 327.

KONKURSKARANTÆNE

3.2.1 Kurators begæring

Det er kun kurator, der har beføjelsen til at indstille til sag om konkurskarantæne. Det skyldes, den synergieffekt der opnås ved, at det i forvejen er kurator, der kender til sagen. Beføjelsen tilkommer kurator personligt. Hverken fordringshaver eller skifteretten kan indstille til sag om konkurskarantæne.¹⁸ Skifteretten kan imidlertid anmode kurator om at foretage supplerende indstilling, jf. konkurslovens § 160, stk. 1, 2. pkt.

Kurator skal altid, som led i sin behandling af konkursboet, vurdere om der findes grundlag for at starte sag om konkurskarantæne. Kurators begæring skal afgives sammen med kurators redegørelse om konkursboets behandling efter konkurslovens § 125. Begæringen skal være velbegrundet. Såfremt kurator, af særlige grunde, ikke har kunne afgive begæring sammen med redegørelsen, kan kurator afgive en foreløbig indstilling og efterfølgende hurtigst muligt afgive den endelige indstilling til skifteretten, jf. konkurslovens § 125, stk. 3. Det er muligt for kurator at trække sin begæring tilbage, indtil skifteretten har truffet en afgørelse i sagen.¹⁹ Når kurator har indstillet til sag om konkurskarantæne, er det skifteretten som har kompetencen til at tage stilling til om der skal indledes en sag, jf. konkurslovens § 160, stk. 1, 1. pkt.²⁰ Skifteretten bør indlede sag om konkurskarantæne på baggrund af kurators indstilling, medmindre denne er åbenlyst forkert. Beslutningen skal alene tages på baggrund af om kurators redegørelse er tiltrækkelig til at indlede en konkurskarantænesag.²¹ Indledes sagen skal skifteretten afgøre om der skal pålægges konkurskarantæne jf. konkurslovens § 164, stk. 1.

3.2.1.1 Retspraksis

Spørgsmålet om, hvorvidt kurator personligt kan indstille til sag om konkurskarantæne blev vurderet i følgende kendelse:

I sagen om kapitalsekskab 1 under konkurs²²

Kendelsen omhandler en kurator, der havde indleveret anmodning til skifteretten om, at direktøren af et selskab skulle pålægges konkurskarantæne på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse. Direktøren ville have sagen afvist med den begrundelse, at kurator ikke var

---

¹⁸ Betænkning nr. 1525/2011, s. 110, L 131 FT 2012-13, s. 17, Hansen & Petersen, 2014, s. 335 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 894.

¹⁹ Hansen & Petersen, 2014, s. 335 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 894.

²⁰ L 131 FT 2012-13, s. 17 og Hansen & Petersen, 2014, s. 335.

²¹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 111, Hansen & Petersen, 2014, s. 336 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 912.

²² U.2017.1915V.

KONKURSKARANTÆNE

part i sagen og dermed skulle have indleveret sagen som ”selskab under konkurs v/kurator”. Landsretten henviste ved afgørelsen til betænkningen og lovforslaget, hvori det tydeligt fremgår at beføjelsen til at indstille til sag om konkurskarantæne tilkommer kurator personligt. Sagen om konkurskarantæne blev ikke afvist.

Det vurderes ud fra ovenstående, at det er kurator, som har beføjelsen til at indstille til sag om konkurskarantæne og denne ret tilfalder kurator personligt.

3.2.2 Tidsfrist

Det fremgår af konkursloven § 157, at konkurskarantæne pålægges den person, der senere end et år før fristdagen har deltaget i ledelsen af skyldnerens virksomhed. Det er beskrevet i lovforslaget, at det skal sandsynliggøres, at den groft uforsvarlig forretningsførelse skal være foretaget i samme tidsperiode.²³ Vedrørende sager om tvangsopløsning, skal fristdagen beregnes som et år fra dagen for beslutningen om tvangsopløsning.²⁴

Fristdagen er den dag skifteretten modtager begæring om rekonstruktion, konkurs eller gældsanering, eller dagen for beslutning om likvidation eller tvangsopløsning ifølge konkurslovens § 1.

Et ledelsesmedlem vil formentligt i god tid kunne forudsige, at virksomheden vil gå konkurs og i den forbindelse udtræde fra ledelsen. Hvilket er baggrunden for at reglerne ikke blot kan anvendes på personer, der på tidspunktet for konkursbehandlingen står registreret som ledelsesmedlem for virksomheden, men derimod også personer, der har været registreret i en bestemt tidsperiode forud for konkursen.²⁵

3.2.2.1 Retspraksis

Spørgsmålet om en konkurskarantæne kun kan pålægges, hvis den groft uforsvarlige forretningsførelse ligger tidligere end et år før fristdagen blev vurderet i følgende kendelse:

---

²³ L 131 FT 2012-13, s. 28 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 894-895.

²⁴ Betænkning nr. 1525/2011, s. 90 og Hansen & Petersen, 2014, s. 331-332.

²⁵ Betænkning nr. 1525/2011, s. 89 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 894.

KONKURSKARANTÆNE

I sagen om kapitalsekskab 2 under konkurs²⁶

Kendelsen omhandler en direktør, der påstod frifindelse, da selskabets drift ophørte 13 måneder før fristdagen og der ikke var groft uforsvarlig forretningsførelse indenfor den gældende tidsperiode. Højesteret gjorde det gældende, at direktøren havde handlet groft uforsvarligt i hele perioden indtil fristdagen. Det faktum, at selskabets drift ophørte før gældende tidsperiode kan ikke frasige konkurskarantæne. Da direktøren indenfor tidsperioden stadig undlod at rette op på de mangelfulde forhold og dermed tilsidesatte sine ledelsespligter.

Det vurderes ud fra ovenstående, at så længe mangelfulde forhold ikke bliver rettet op på, vil ledelsesmedlemmet have handlet groft uforsvarligt. Sager om konkurskarantæne kan medtage forhold, som ligger før tidsperioden, hvis de mangelfulde forhold ikke er korrigeret i perioden senere end et år før fristdagen. Det er uvæsentligt, at virksomhedens drift er ophørt.

3.2.3 Personkreds

Reglerne om konkurskarantæne definerer ikke ledelsen i udtrykket ”deltaget i ledelsen af skyldnerens virksomhed” og det kan tolkes bredt. Ledelsen skal bedømmes ud fra definitionen på et selskabs ledelse, som findes i selskabslovens²⁷ § 5, nr. 20:

§5, 20) [...] Et medlem af ledelsen kan være et medlem af et selskabs tilsynsråd, bestyrelse eller direktion.

Lovforslaget har fastlagt, at ledelsesbeføjelserne udøves af et selskabs tilsynsråd, bestyrelse og direktion. Begrundelsen for, at en person i et selskabs tilsynsråd anses som at deltage i selskabets ledelse er, at det jf. selskabslovens § 116 er en af tilsynsrådets opgaver at føre tilsyn med direktionen, og det er en af direktionens opgaver at varetage den daglige ledelse, jf. selskabslovens § 117.²⁸

En person med statsborgerskab eller bopæl i et andet land, er omfattet af reglerne om konkurskarantæne, hvis personen har udøvet ledelse af en virksomhed, der har sine

---

²⁶ U.2016.1473H.

²⁷ LBK nr. 1089 af 14/09/2015 Bekendtgørelse af lov om aktie- og anpartsselskaber (*Selskabsloven*).

²⁸ Betænkning nr. 1525/2011, s. 98, L 131 FT 2012-13, s. 12 og Neville & Sørensen, 2013, s. 175-176.

KONKURSKARANTÆNE

hovedinteresser i Danmark og dermed er under konkursbehandling her i landet.²⁹ På den vis svarer retsstillingen til, hvad der gælder i udlandet. Det skyldes at Danmark er forpligtet til at forholde sig til EU-rettens regler om, at det skal være muligt for en person at deltage i ledelsen af et selskab, ligegyldigt statsborgerskab og bopæl.³⁰

Medlemmer af et selskabs ledelse skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. Når et ledelsesmedlem er registreret, er vedkommende omfattet af reglerne om konkurskarantæne. Personer, som ikke er registreret, men reelt har udøvet ledelsesbeføjelserne vil ligeledes være omfattet af reglerne. På den vis kan personer på begge sider af en stråmandskonstruktion blive pålagt konkurskarantæne.³¹ I lovforarbejderne beskrives det at reglerne også gælder, hvis den registrerede direktør har overladt ledelsen til nærtstående, eksempelvis vedkommendes ægtefælle, samlevende eller nært beslægtede.³²

En undtagelse er, at hvervet som direktør, bestyrelsesmedlem eller tilsynsrådsmedlem skal være accepteret af personen. Hvis personen blot har været bekendt med registreringen, men ikke har gjort indsigelse, må registreringen anses som accepteret. Bevisbyrden for at registreringen ikke er accepteret påhviler personen. Har en person fratrådt sit ledelseshverv uden at afmelde sig hvervet, vil personen være omfattet af reglerne, hvis vedkommende er registreret senere end et år før fristdagen.³³

En person der indtræder som bestyrelsesmedlem på foranledning af en fordringshaver, eksempelvis en bank, og alene indtræder for at forsøge at rekonstruerer virksomheden og hjælpe virksomheden ud af økonomiske vanskeligheder. Har ikke handlet uforsvarligt, hvis virksomheden senere går konkurs.³⁴

I koncernforhold, hvor moderselskabets ledelse reelt udøver ledelsesbeføjelserne, men det er en stråmand, der er angivet i Erhvervsstyrelsens it-system som ledelsesmedlem i datterselskabet, vil der i teorien kunne pålægges konkurskarantæne til moderselskabets ledelse.

---

²⁹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 99 og Neville & Sørensen, 2013, s. 176-177.

³⁰ Neville & Sørensen, 2013, s. 176-177.

³¹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 98-99, Hansen & Petersen, 2014, s. 331, og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 899.

³² L 131 FT 2012-13 s. 11.

³³ Betænkning nr. 1525/2011, s. 98, s. 135, L 131 FT 2012-13 s. 12 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 895-896.

³⁴ Betænkning nr. 1525/2011, s. 90-91, L 131 FT 2012-13 s. 9 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 897.

KONKURSKARANTÆNE

En persons udøvelse af ejerbeføjelser, eksempelvis deltagelse til virksomhedens generalforsamling, vil ikke anses som at have deltaget i ledelsen af virksomheden.³⁵

3.2.3.1 Retspraksis

Spørgsmålet om en direktør kan pålægges konkurskarantæne, når pågældende reelt ikke har udøvet ledelsesbeføjelserne, blev vurderet i følgende fem kendelser:

I sagen om kapitalselskab 3 under konkurs³⁶

Kendelsen omhandler et kærestepar, hvoraf kvinden er registreret som direktør for selskabet. Kvinden har udtalt, at hun lod sig registrere proforma for sin daværende kæreste, men det var ham der ejede og drev selskabet. Kæresteparret var gået fra hinanden kort efter stiftelsen og kvinden havde både mundtlig og skriftligt bedt om, at blive afmeldt som direktør. Hun var blevet fortalt af manden, at selskabets revisor og advokat ville gøre dette, hun vidste imidlertid godt at det ikke var sket. Skifteretten pålagde konkurskarantæne ud fra kurators vurdering om, at kvinde havde deltaget i ledelsen inden for et år før fristdagen, hun havde ageret som stråmand og tilladt, at en anden foretog den reelle ledelse. Hun havde accepteret registreringen og ikke gjort noget aktivt for at framelde sig.

I sagen om kapitalselskab 4 under konkurs³⁷

Kendelsen omhandler et selskab, hvis direktør otte måneder efter stiftelsen udtræder som direktør og direktørens datter herefter indtræder frem til afsigelse af konkursdekretet. Begge direktører har været registreret som en del af ledelsen indenfor et år før fristdagen. Selskabets første direktør oplyser til kurator, at selskabets anden direktør har ageret direktør siden stiftelsen og direktøren dermed ikke er i besiddelse af nogen former for dokumentation i forhold til selskabets regnskab og bogføring. Skifteretten lagde til grund, at direktøren har accepteret registreringen og herefter overladt den daglige ledelse til en anden. Direktøren har ikke sikret forsvarlig bogføring og opbevaring af bilag, hvorfor direktøren har handlet groft uforsvarligt og blev pålagt konkurskarantæne.

---

³⁵ Betænkning nr. 1525/2011, s. 136, Hansen & Petersen, 2014, s. 331 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 897.

³⁶ B-9-15 og B-10-15.

³⁷ B-260-15.

KONKURSKARANTÆNE

I sagen om kapitalsselskab 5 under konkurs³⁸

Kendelsen omhandler en direktør, der stod registreret som ledelse af et selskab fra marts 2013 til august 2014, hvor direktøren fratrådte sit hverv og en ny direktør indtrådte. Selskabet blev taget under konkursbehandling i november 2014. Den nye direktør deltog i retsmødet telefonisk, da han opholdt sig i et svensk fængsel på tidspunktet for mødet. Han beskrev, at hans overtagelse af selskabet ikke havde karakter som reel handel og han tidligere havde opkøbt nødlidende selskaber, imod at få betalt penge for hans deltagelse i ledelsen.

Den tidligere direktør havde forklaret, at det var hendes samlevende, som havde selskabet, men da han gik personligt konkurs, tiltrådte hun som direktør. Hun havde aldrig stået for ledelsen og havde blot underskrevet regnskabet uden at have indsigt i dette. Dertil havde hun intet med indsættelsen af den nye direktør at gøre. Selskabets revisor bekræftede, at de ingen kontakt med direktøren havde og alt kontakt var med hendes samlevende.

Landsretten vurderede, at der forelå groft uforsvarlig forretningsførelse, idet den tidligere direktør var ansvarlig for selskabet og havde overladt ledelsesbeføjelserne til en anden.

I sagen om kapitalsselskab 6 under konkurs³⁹

Kendelsen omhandler en direktør, som har været registreret som en del af ledelsen i et selskab fra marts 2013 til april 2015, da selskabet gik konkurs. Direktøren påstod, at han mundtligt havde aftalt med ejeren at være stråmand mod en betaling. Betalingen skete aldrig og direktøren oplyste i efteråret 2013 til ejeren, at han ønskede at fratræde hvervet igen. Registeringen blev ikke meldt til Erhvervsstyrelsen og direktøren fandt i juni 2014 ud af, at han stadig var registreret i forbindelse med en straffesag mod selskabets ejer, hvor ejeren blev idømt en længere fængselstraf for bedrageri og dokumentfalsk. Direktøren erfarede yderligere, at han mod sin vilje var registreret som direktør i andre selskaber. Direktøren skrev herefter et brev til Erhvervsstyrelsen om, at han uretmæssigt var blevet registreret som direktør i fire selskaber. Grundet direktørens skiftende adresser blev der først i marts 2015 indsendt de relevante erklæringer for afmeldelse på Erhvervsstyrelsen, dette var dog ikke registreret før konkursen. Skifteretten lagde til grund at direktøren først indleverede sin afmelding i marts 2015 og dermed havde han været ansvarlig direktør inden for tidsperioden. Grundet selskabets store fordringer til kreditorerne lå før han blev direktør, fandt skifteretten ikke et tiltrækkeligt grundlag for at

---

³⁸ U.2016.1776Ø.

³⁹ U.2017.424Ø.

KONKURSKARANTÆNE

pålægge konkurskarantæne. Landsretten lagde betænkningen som baggrund for, at en person som led i en stråmandskonstruktion kan vurderes som at have ageret groft uforsvarligt og derfor blev direktøren pålagt konkurskarantæne.

I sagen om kapitalselskab 7 under konkurs⁴⁰

Kendelsen omhandler en direktør, der var registreret som ledelsesmedlem i et selskab fra juni 2016 til december 2016, da selskabet gik konkurs. Direktøren havde påtaget sig stillingen, da vedkommendes niece var pålagt konkurskarantæne med et andet selskab. I en anden sag om samme selskab blev niecens far indstillet til konkurskarantæne. Faren havde hverken afgivet processkrift eller udtalt sig i sagen. Han blev pålagt konkurskarantæne, da det blev vurderet, at han havde ageret reel ledelse for selskabet. Selskabet blev stiftet i 2003, hvor faren var direktør frem til 2011, herefter overtog niecen stillingen og til sidst overtog onklen i 2016. Skifteretten frifandt direktøren, idet han i den korte direktørtid ikke havde handlet uforsvarligt. Tværtimod pålagde landsretten konkurskarantæne af den grund, at den anden sag fandt niecens far som værende selskabets reelle leder samt at faren ikke havde protesteret imod pålægningen. Landsretten fandt, at direktøren havde deltaget i en stråmandskonstruktion, da en uskyldig person ikke ville lade sig pålægge konkurskarantæne, hvis ikke personen havde haft noget med selskabet at gøre.

Det vurderes ud fra ovenstående, at der bliver slået hårdt ned på stråmænd. Hvis vedkommende har ladet sig registrere som ledelsesmedlem for en virksomhed og overladt ledelsesbeføjelserne til en anden person, vil denne adfærd alene anses som groft uforsvarlig forretningsførelse. Det har ikke betydning om virksomheden har medført tab for kreditorerne eller om der har foregået anden overtrædelse af reglerne.

Grunden til der ikke gives en mere lempelig straf for stråmænd er, at hele ideen bag reglerne om konkurskarantæne er bekæmpelse af økonomisk kriminalitet og konkursrytteri. En stråmandskonstruktion vil hjælpe uærlige personer med at fortsætte deres kriminelle adfærd. For at sende en klar besked til uvidende og godtroende personer, vil der ikke blive set mildere på personer, som har taget stillingen uden at udføre forpligtelserne der følger med

---

⁴⁰ U.2019.230V.

KONKURSKARANTÆNE

ledelseshvervet. Det kan ud fra retspraksis også afledes, at der heller ikke vil blive set mildere på personer, når de overlader ledelsen til nærtstående, herunder familiemedlemmer.

Spørgsmålet om en person kan pålægges konkurskarantæne når pågældende har ageret reel ledelse for en virksomhed blev vurderet i følgende to kendelser:

I sagen om kapitalsekskab 8 under konkurs⁴¹

Kendelsen omhandler kurators indstilling af en person, der ikke har været registreret som selskabets ledelse, til konkurskarantænesag under den påstand, at personen har udøvet reel ledelse. Personen bestilte varer, ansatte medarbejdere og mødte op i Fogedretten på vegne af virksomheden samt foretog transaktioner mellem virksomheden og en anden virksomhed som personen var direktør af. Kurator mente, at det kunne bevises, at personen udøvede hvervet som direktør af selskabet. Både skifteretten og landsretten fandt ikke at ovenstående var grundlag for konkurskarantæne.

I sagen om kapitalsekskab 9 under konkurs⁴²

Kendelsen omhandler en person, som efter kurators opfattelse har været den reelle leder af et selskab under konkursbehandling. Personen mente, at det var direktøren af selskabet, som havde drevet selskabet og han blot havde givet direktøren gode råd. Direktøren havde forklaret ved afsigelse af konkursdekretet, at personen havde foretaget månedlig betaling for, at han skulle være direktør for selskabet. Landsretten fandt det godtgjort, at personen havde været selskabets reelle direktør og pålagde ham konkurskarantæne. Da personen tidligere var pålagt en konkurskarantæne, blev den nye konkurskarantæne lagt i forlængelse. Yderligere valgte landsretten, at pålægge personen den udvidede konkurskarantæne.

Det vurderes ud fra ovenstående, at der skal være et klart bevisgrundlag, der fremviser, at en person har udvist adfærd som værende en virksomheds reelle ledelse. At en person har en betroet stilling i selskabet er ikke ensbetydende med, at personen udfører et ledelseshverv. I stråmandskonstruktioner er det langt mere tydeligt, at ledelseshvervet gives til en syndebuk, oftest mod betaling, hvorefter den reelle direktør fortsætter sine ledelsesaktiviteter. I sådanne

---

⁴¹ U.2016.2123Ø.

⁴² U.2018.2472V.

KONKURSKARANTÆNE

tilfælde er der ingen tvivl om, hvem der har ageret ledelse og den pågældende vil blive pålagt konkurskarantæne. Baggrunden er, at personen har udøvet et ledelseshverv uden at være registreret.

Spørgsmålet om en afviklingsdirektør kan pålægges konkurskarantæne blev vurderet i følgende kendelse:

I sagen om kapitalselskab 10 under konkurs⁴³

Kendelsen omhandler en afviklingsdirektør, som grundet en vennetjeneste, påtog sig ledelseshvervet af et nødlidende selskab for at hjælpe med at få selskabet lukket. Vennetjenesten var overfor en anden person end den tidligere direktør. Afviklingsdirektøren havde forgæves forsøgt kontakt til den tidligere direktør, så han kunne modtage selskabets dokumenter og få adgang til selskabets konti m.m.

Afviklingsdirektøren havde fået oplyst af sin ven, at selskabet ikke længere havde aktivitet og den tidligere direktør havde sagt, at selskabets bankkonto var lukket.

Afviklingsdirektøren havde forklaret overfor kurator, at hans beskæftigelse var at lukke nødlidende selskaber. Skifteretten lagde vægt på at afviklingsdirektøren, har ladet sig registrerer for 38 selskaber under konkurs og at han derfor må anses for at være en professionel aktør. Det blev yderligere lagt som grund, at en afviklingsdirektør skal sikre kontrol over selskabets bankkonto og modtage bogføringsmateriale inden tiltræden som direktør. Det blev vurderet som groft uforsvarligt forretningsførelse, at afviklingsdirektøren havde ladet den tidligere direktør råde over og tømme bankkontoen samt forøge gælden til SKAT. Afviklingsdirektøren blev pålagt konkurskarantæne.

Det vurderes ud fra ovenstående, at en afviklingsdirektør godt kan pålægges konkurskarantæne, hvis personen inden indtræden ikke har sikret sig kontrol over virksomhedens drift herunder opnået kontrol over bankkonti m.m. samt modtaget virksomhedens bogførings, bilagsmateriale og andre relevante dokumenter.

---

⁴³ B-55-16.

KONKURSKARANTÆNE

3.2.4 Virksomhed

For at kurator kan indstille en person til sag om konkurskarantæne, er det en betingelse, at virksomheden skal være erklæret konkurs og være under konkursbehandling her i landet. Det kan foregå ved aktivitet i en dansk virksomhed eller ved en udenlandsk virksomhed har en dansk filial.⁴⁴ For at være erklæret konkurs, skal virksomheden være insolvent og boet skal tages under konkursbehandling. For at virksomheden er insolvent, skal denne ikke kunne opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, jf. konkurslovens § 17. Det har ingen betydning for sagen om konkurskarantæne om, hvorvidt konkursen begæres ved egen begæring, begæring fra kreditor eller i forbindelse med tvangsopløsning.

En dansk virksomhed kan både betegnes som et kapitalselskab og en personlig ejet virksomhed. Det skyldes at, det ikke er virksomhedsformen, men om der har foregået groft uforsvarlig forretningsførelse, der er afgørende for om der kan pålægges konkurskarantæne.⁴⁵

Personer, der driver personlig ejede virksomheder, er omfattet af reglerne om konkurskarantæne. Selvom personen ikke har misbrugt reglerne om kapitalselskab med begrænset hæftelse, kan der ske situationer, hvor fordringshaverne har lidt et tab som følge af en groft uforsvarlig forretningsførelse.⁴⁶

En udenlandsk virksomhed med en dansk filial vil kun kunne tages under konkursbehandling i Danmark, hvis virksomheden har sine hovedinteresser her i landet, hvilket vil betyde, at der ikke føres nogen form for virksomhed i hjemlandet. Hvilket antages for at være et usandsynligt scenarie.⁴⁷ Det blev overvejet i betænkningen om muligheden for, at ledelsen af den danske filial ville kunne pålægges konkurskarantæne, selvom virksomhedens hovedinteresser ikke var her i landet, dog finder Konkursrådet, at dette ikke vil kunne lade sig gøre uden et internationalt samarbejde.⁴⁸

---

⁴⁴ Betænkning nr. 1525/2011, s. 92 og Hansen & Petersen, 2014, s. 334.

⁴⁵ Betænkning nr. 1525/2011, s. 91-92.

⁴⁶ Betænkning nr. 1525/2011, s. 91-92, L 131 FT 2012-13 s. 9 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 896-897.

⁴⁷ Betænkning nr. 1525/2011, s. 92-93 og Neville & Sørensen, 2013, s. 174.

⁴⁸ Betænkning nr. 1525/2011, s. 93 og Neville & Sørensen, 2013, s. 175.

KONKURSKARANTÆNE

Har en person deltaget i ledelsen af flere virksomheder, som alle kommer under konkursbehandling, vil der blive set på konkurskarantæne for hver virksomhed for sig selv. Bliver personen pålagt flere konkurskarantæner samtidig resulterer det i, at konkurskarantænerne vil blive lagt i forlængelse af hinanden, jf. konkurslovens § 158, stk. 2.⁴⁹ Har personen deltaget i ledelsen af flere virksomheder som alle er koncernforbundne, vil der kun kunne pålægges konkurskarantæne én gang for dem alle, jf. konkurslovens § 157, stk. 3.⁵⁰ Dette skyldes den økonomiske afhængighed der er mellem koncernforbundne virksomheder. Bestemmelsen gælder også, hvis flere koncernforbundne virksomheder går konkurs, uden der er årsagssammenhæng mellem konkurserne. Begrænsningen gælder ikke, hvis personen har været pålagt konkurskarantæne for en virksomhed i koncernen og herefter indtræder i ledelsen igen. Hvis en anden virksomhed i koncernen på et senere tidspunkt går konkurs, vil der kunne pålægges konkurskarantæne igen.⁵¹

3.2.4.1 Retspraksis

Spørgsmålet om en person, der driver personlig ejet virksomhed kan pålægges konkurskarantæne blev vurderet i følgende to kendelser:

I sagen om enkeltmandsvirksomhed 1 under konkurs⁵²

Kendelsen omhandler en ejer af en enkeltmandsvirksomhed, som stod for den daglige ledelse alene og havde et antal ansatte. Kurator havde indstillet ejeren til sag om konkurskarantæne, fordi der var mangelfuldt bogføringsmateriale, foretaget forkerte momsangivelser og undladt at indregne A-skat for de ansatte. Ejeren mente dog ikke, at der lå grund for konkurskarantæne, idet ejeren var iværksætter og ikke havde misbrugt reglerne om selskab med begrænset hæftelse. Dertil havde ejeren en bogholder som ejeren førte kontrol med og var under den overbevisning at det var korrekt.

Efter sagens omstændigheder lagde landsretten til grund at der var sket en groft uforsvarlig forretningsførelse og der dermed var grundlag for at pålægge konkurskarantæne.

---

⁴⁹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 141, Hansen & Petersen, 2014, s. 332-333, og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 902.

⁵⁰ Betænkning nr. 1525/2011, s. 137, Hansen & Petersen, 2014, s. 332-333, og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 902.

⁵¹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 141-142 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 902-903.

⁵² U.2016.2702Ø.

KONKURSKARANTÆNE

I sagen om enkeltmandsvirksomhed 2 under konkurs⁵³

Kendelsen omhandler en ejer af en enkeltmandsvirksomhed, som alene stod for den daglige ledelse. Kurator fandt, at ejerens kone havde oprettet et selskab, hvor der inden konkursen var overdraget igangværende arbejder, varelager og værktøj uden reel betaling herfor. Ejeren og enkeltmandsvirksomhedens ansatte havde efter konkursen fortsat driften, angiveligt på vegne af det nystiftede selskab. Ejerens hustru havde forklaret, at ejeren var den reelle leder i hendes selskab. Skifteretten fandt, at ejeren havde forsøgt at unddrage kreditorerne ved at stifte et nyt selskab og overdrage aktiverne hertil. Ejeren havde handlet groft uforsvarligt og blev pålagt konkurskarantæne.

Det vurderes ud fra ovenstående, at groft uforsvarlig forretningsførelse kan foreligge i et kapitalselskab, såvel som i en privat ejet virksomhed. Virksomhedsformen har ingen betydning. At personen ikke driver virksomhed med begrænset hæftelse og imidlertid hæfter personligt for sin virksomheds gæld har ingen betydning for vurderingen.

Spørgsmålet om to konkurskarantæner pålagt samtidig skal lægges i forlængelse af hinanden blev vurderet i følgende to kendelser:

I sagen om kapitalselskab 11 under konkurs⁵⁴

Kendelsen omhandler to selskaber, som begge var under konkursbehandling samtidig. Ejeren mente, at når han ejede begge selskaber så var de koncernforbundne. Skifteretten bedømte sagen som var det to koncernforbundne selskaber og dermed blev karantænen lagt parallelt med hinanden. Højesteret kom til den vurdering, at de to selskaber ikke var koncernforbundne og ejeren dermed blev pålagt konkurskarantæne to gange, som kom i forlængelse af hinanden.

I sagen om kapitalselskab 12 under konkurs⁵⁵

Kendelsen omhandler to selskaber under konkurs, som begge var erhvervet af et andet selskab. Kurator gjorde gældende, at ”deltagelse i ledelsen af en koncernforbundet virksomhed” kun gælder for reelle koncerner, hvor der er økonomisk afhængighed mellem moder- og datterselskab. De tre selskaber havde intet med hinanden at gøre og moderselskabet havde blot

---

⁵³ B-331-16.

⁵⁴ U.2017.1533H.

⁵⁵ U.2018.1054Ø.

KONKURSKARANTÆNE

købt de to andre selskaber for at anonymisere dem og senere lade dem tvangsopløse. Skifteretten fandt dem ikke koncernforbundne og gav direktøren to konkurskarantæner i forlængelse af hinanden. Landsretten fandt dog ikke, at der kunne stilles yderligere betingelser for, hvornår selskaber er koncernforbundne i ordlyden af loven eller forarbejderne og dermed blev de to konkurskarantæner lagt samtidig.

Det vurderes ud fra ovenstående, at der til besvarelsen af spørgsmålet skal lægges vægt på om, hvorvidt de to konkurskarantæner bliver pålagt for to koncernforbundne virksomheder eller blot to virksomheder som en person ejer. Det faktum, at en person ejer to virksomheder, gør dem ikke til koncernforbundne virksomheder. Hvis personen derimod ejede de to virksomheder med et holdingselskab, ville de blive anset som koncernforbundne. Det er ikke et krav, at de to koncernforbundne virksomheder skal have økonomisk tilknytning til hinanden eller at der foreligger en årsagssammenhæng mellem deres konkurser.

3.2.5 Adfærd

Flere af betingelserne i de ovenstående afsnit kan i sig selv ikke være grundlag for at pålægge konkurskarantæne. Det skyldes, at den grundlæggende betingelse kræver, at der foreligger groft uforsvarlig forretningsførelse udført af en uegnet ledelse. Der er altså tale om en skønsmæssig vurdering, som skal foretages af skifteretten om der er belæg for at pålægge konkurskarantæne. Der skal foreligge meget stærkt grundlag for at forbyde en person at drive virksomhed.⁵⁶ Det er ikke et krav, at personen har begået strafbare forhold. Adfærdsmomenter, hvor personen har ageret hensynsløst eller uansvarligt er bevis for at pålægge konkurskarantæne.⁵⁷ Det konstateres både i betænkningen og lovforslaget, at afvejningen af hensynet til forbrugerne og fordringshaverne samt hensynet til den pågældende person, kan være vanskelig.⁵⁸

Det er en elementær betingelse i konkurslovens § 157, stk. 1, at der skal være udvist en groft uforsvarlig forretningsførelse, som gør personen uegnet til at deltage i ledelsen af en virksomhed. Afgørelsen skal tage hensyn til personens handlemåde og omstændighederne i øvrigt er rimeligt for at pålægge konkurskarantæne ifølge konkurslovens § 157, stk. 2.

---

⁵⁶ Betænkning nr. 1525/2011, s. 10 og Hansen & Petersen, 2014, s. 328.

⁵⁷ Neville & Sørensen, 2013, s. 178.

⁵⁸ Betænkning nr. 1525/2011, s. 93 og L 131 FT 2012-13 s. 10.

KONKURSKARANTÆNE

Der bliver overladt et stort skøn til skifteretten i vurderingen om personen kan pålægges konkurskarantæne. Forarbejderne indeholder dog en række forhold, der kan medtages i vurderingen af konkurskarantæne. Forholdene er imidlertid ikke udtømmende og skal i vid udstrækning suppleres af den eksisterende retspraksis på området.⁵⁹

Den udviste adfærd skal vurderes ud fra et objektivet og subjektivt synspunkt. Det objektive gerningsindhold skal være realiseret og det skal subjektivt være af grov uagtsom karakter. Den pågældende skal kunne bebrejdes for den uforsvarlige forretningsførelse. Adfærden skal kunne betegnes som grov og have karakter af misbrug af reglerne.⁶⁰ Hvis personen i tidligere konkurser har udvist den samme uforsvarlige adfærd, indgår dette som en skærpende omstændighed i vurderingen af, om den pågældende skal pålægges konkurskarantæne.⁶¹ Vurderingen skal beskrive de forhold, der vurderes som groft uforsvarlig forretningsførelse, hvorfor personen anses som uegnet til at drive virksomhed og til sidst beskrive rimeligheden i at pålægge konkurskarantæne.

3.2.5.1 Vurdering af groft uforsvarlig forretningsførelse

Med groft uforsvarlig forretningsførelse menes misbrugslignende forhold eller forhold af grov karakter i øvrigt. I vurderingen skal det indgå om konkursen primært skyldes indre eller ydre forhold, da dette kan spille en rolle i den samlede vurdering. Samtidig kan det faktum, at der er betydelige indre eller ydre forhold ikke fritage for konkurskarantæne, hvis der er sket forhold der betegnes som grove.⁶² De indre forhold er eksempelvis, at virksomheden har mistet en eller flere betydelige medarbejdere eller store kunder. De ydre forhold er eksempelvis almindelig konjunkturudvikling, pludselige ændringer i virksomhedens indtjeningssevne som følge af ny lovgivning, væsentlig forøgede omkostninger og væsentlig ændret konkurrencesituation og/eller afsætningssituation.⁶³

I vurderingen af groft uforsvarlig forretningsførelse skal der tages hensyn til virksomhedens økonomiske forhold set i en bred forstand. Der skal ses på dispositioner i forhold til

---

⁵⁹ Hansen & Petersen, 2014, s. 328.

⁶⁰ Betænkning nr. 1525/2011, s. 93-94, s. 137, L 131 FT 2012-13 s. 10 og Hansen & Petersen, 2014, s. 328-329.

⁶¹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 139 og Hansen & Petersen, 2014, s. 328-329.

⁶² Betænkning nr. 1525/2011, s. 94 og L 131 FT 2012-13 s. 12.

⁶³ Betænkning nr. 1525/2011, s. 94, Hansen & Petersen, 2014, s. 329 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 899.

KONKURSKARANTÆNE

virksomhedens kapitalgrundlag, låneoptagelse, bogføring, økonomistyring og regnskabsaflæggelse. Hverdagsdispositioner med fokus på virksomhedens daglige drift, kan også have betydning for vurderingen.⁶⁴

Bestyrelsens manglende udøvelse af de i selskabslovens § 115 beskrevne bestyrelsesopgaver, herunder at opgaverne udføres på en tilfredsstillende måde, at der er etableret de fornødne procedurer for risikostyring og interne kontroller, samt at der er sikret et tilstrækkeligt kapitalberedskab, kan medføre at der bliver pålagt konkurskarantæne.⁶⁵

Det faktum, at ledelsen forklarer, at virksomhedens bogføringsmateriale er bortkommet samt at der ikke kan gives en troværdig forklaring herfor, vil ifølge betænkningen anses som groft uforsvarlig forretningsførelse.⁶⁶ Mangelfuld bogføring og regnskabsførelse, som ikke har haft væsentlig betydning for konkursen og af den grund ikke har vanskeliggjort kurators arbejde, vil ikke begrunde pålægning af konkurskarantæne.⁶⁷

Når ledelsen fortsætter virksomhedens drift, selvom de måtte indse at videreførelsen af driften ville medføre betydelige tab for fordringshavere. Det vil sige, at ledelsen har fortsat driften efter håbløshedstidspunktet, vil være groft uforsvarlig forretningsførelse.⁶⁸

Vurderingen skal indeholde om ledelsen har tilsidesat virksomhedens forpligtelser med hensyn til angivelse og afregning af moms, indeholdelse og afregning af A-skat, samt indsendelse af oplysninger til offentlige myndigheder. Tidsperioden spiller en væsentlig rolle. Hvis ovenstående pligter er forsømt i en længere periode og ikke blot i tiden inden konkursen, vil forsømmelsen have betydning i den samlede vurdering.⁶⁹

Ifølge lovforslaget skal konkurskarantæne pålægges i tilfælde af overtrædelse af straffeloven eller ved meget grove overtrædelser af særlovgivningen, som for eksempel bogføringsloven.⁷⁰ Vurderingen skal ikke medtage om virksomheden i øvrigt overholder anden lovgivning,

---

⁶⁴ Betænkning nr. 1525/2011, s. 94 og L 131 FT 2012-13 s. 10.

⁶⁵ Betænkning nr. 1525/2011, s. 97, L 131 FT 2012-13 s. 11 og Neville & Sørensen, 2013, s. 180.

⁶⁶ Betænkning nr. 1525/2011, s. 138-139 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 899.

⁶⁷ Betænkning nr. 1525/2011, s. 140.

⁶⁸ Betænkning nr. 1525/2011, s. 97, Hansen & Petersen, 2014, s. 329 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 899.

⁶⁹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 94, s. 96-97, Hansen & Petersen, 2014, s. 329 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 899.

⁷⁰ L 131 FT 2012-13 s. 12.

KONKURSKARANTÆNE

eksempelvis markedsføringsloven, konkurrenceloven og arbejdsmiljøloven m.fl. Systematiske og omfattende overtrædelser af lovgivningen, herunder også anden lovgivning, der giver virksomheden store økonomiske forpligtelser, set i forhold til virksomhedens kapitalgrundlag, skal indgå i vurderingen.⁷¹

Vurderingen skal desuden tage højde for om det er en mindre nystartet virksomhed og personen ikke tidligere er gået konkurs med en virksomhed. Det vil medføre en mere lempelig vurdering.⁷² Forretningsmæssig udygtighed anses ikke for groft uforsvarlig forretningsførelse eksempelvis, hvis virksomheden lider et tab på grund af en fejkalkulering i et tilbud. Reglerne om konkurskarantæne skal ifølge betænkningen ikke gå ud over udygtige erhvervsdrivende. Er en person gået konkurs flere gange efter hinanden med flere virksomheder på grund af forretningsmæssig udygtighed, skal vedkommende alene på denne begrundelse ikke pålægges konkurskarantæne. Udygtighed er i sig selv ikke en beskyttelse imod konkurskarantæne. Udygtighed som påvirker driften, som eksempelvis dårlig produktion, fastsættelse af priser og tilrettelæggelse af markedsføring, bør ikke føre til en konkurskarantæne. Når udygtighed derimod fører til groft uforsvarlig forretningsførelse, så kan der pålægges konkurskarantæne, eksempelvis betydelige tab for kunder og kreditorer kombineret med manglende bogføring og en utilstrækkelig økonomistyring.⁷³

3.2.5.1.1 Iværksættere

Som et punkt under vurderingen af groft uforsvarlig forretningsførelse, skal der inddrages et bestemt hensyn til iværksættere. Der er mange tilfælde, hvor iværksættere først har forstået drift og forretningsførelse af en virksomhed, efter de har et par konkurser bag sig. Det skyldes, at det i mange tilfælde ikke er første virksomhed, som resulterer i succes og vækst. Regeringen har et ønske om at fremme iværksætterkulturen i Danmark og dermed ikke begrænse lysten til at drive virksomhed med frykten for at blive pålagt konkurskarantæne.

---

⁷¹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 95, L 131 FT 2012-13 s. 10, Neville & Sørensen, 2013, s. 178 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 898.

⁷² Betænkning nr. 1525/2011, s. 96.

⁷³ Betænkning nr. 1525/2011, s. 95, s. 139, L 131 FT 2012-13 s. 10, Hansen & Petersen, 2014, s. 330 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 900.

KONKURSKARANTÆNE

Konkurskarantæne skal derfor ikke blive pålagt på baggrund af manglende succes, ugunstige markedsvilkår eller manglende finansiering af driften. Seriøse genstartere må ikke blive begrænset af reglerne om konkurskarantæne.⁷⁴

3.2.5.2 Vurdering af om en person uegnet

Vurderingen om en person er uegnet til at deltage i ledelsen af en virksomhed beror i karakteren af den groft uforsvarlige forretningsførelse. Der skal være udvist en vis grovhed i lighed med misbrugssituationer. Tabets størrelse for kreditorerne efter konkursen vil have betydning. Personens lignende aktivitet ved eventuelle tidligere konkurser skal medtages i vurderingen.⁷⁵

3.2.5.3 Vurdering af rimeligheden

Ifølge konkurslovens § 157, stk. 2, skal vurderingen tage højde for om personens handlemåde og omstændighederne i øvrigt er rimeligt for personen, at der pålægges konkurskarantæne. Skifteretten kan undlade at pålægge konkurskarantæne, selvom øvrige betingelser er opfyldt, hvis det efter en samlet vurdering ikke er rimeligt at pålægge konkurskarantæne. Denne bestemmelse giver mulighed for at lægge vægt på andre forhold, der nødvendigvis ikke tages højde for under vurderingen om personen er uegnet eller har handlet groft uforsvarligt. Det vurderes, om konsekvenserne af personens adfærd har påvirket kreditorerne og samfundet i højere grad end konsekvenserne som personen ville få, som følge af at blive pålagt konkurskarantæne.⁷⁶

Der er også tilfælde, hvor konkurskarantæne kan undlades. Dette er særligt i situationer, hvor den groft uforsvarlige forretningsførelse anses for mindre alvorlig, eller konkursen har medført begrænset tab for kreditorerne, hvorimod konkurskarantænen ville have store konsekvenser for personens fremtidige erhvervsmuligheder. I sådanne tilfælde kan det i rimelighedsvurderingen besluttes at fritage vedkommende fra konkurskarantæne.⁷⁷

---

⁷⁴ Betænkning nr. 1525/2011, s. 14-15, s. 85 og s. 137-138.

⁷⁵ Betænkning nr. 1525/2011, s. 139, L 131 FT 2012-13 s. 29 og Hansen & Petersen, 2014, s. 328-329.

⁷⁶ Betænkning nr. 1525/2011, s. 139-140, Hansen & Petersen, 2014, s. 328 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 901.

⁷⁷ Betænkning nr. 1525/2011, s. 140, Hansen & Petersen, 2014, s. 330 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 901.

KONKURSKARANTÆNE

3.2.5.4 Retspraksis

Dette afsnit er opdelt i underliggende afsnit, som hver omhandler typiske overtrædelser, som har medvirket til, at konkurskarantæne bliver pålagt. Adfærdsmomenterne bag overtrædelserne kan enten i sig selv eller i kombination være begrundelse for at pålægge konkurskarantæne i vurderingen af, hvorvidt personen har foretaget groft uforsvarlig forretningsførelse.

3.2.5.4.1 Manglende bogføring, bilagsmateriale og regnskabsførelse

Alle virksomheder i landet er underlagt bogføringslovens regler, jf. bogføringslovens⁷⁸ § 1. Dette betyder, at personer i ledelseshverv skal sikre, at bogføringen er tilrettelagt og bliver udført i overensstemmelse med god bogføringsskik samt at regnskabsmaterialet ikke ødelægges ellers mistes, jf. bogføringslovens § 6. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år jf. bogføringslovens § 10.

Selvom alle virksomheder skal bogføring og aflægge årsregnskab er der overraskende mange, som ikke overholder reglerne. I de fleste sager er det en kombination af manglende bogføring, ufuldstændigt bilagsmateriale og uforsvarlig opbevaring heraf og ingen regnskabsaflæggelse der fremgår. I sagerne kan det derfor være vanskeligt at vurdere en enkelt begrundelse for konkurskarantænen, da det ofte er en samlet vurdering af alle overtrædelserne.

Spørgsmålet om manglende bogføring er en tilstrækkelig grund til at pålægge konkurskarantæne blev vurderet i følgende fem kendelser:

I sagen om kapitalselskab 13 under konkurs⁷⁹

Kendelsen omhandler en direktør, der stod for ledelsen af et selskab fra oktober 2012 til marts 2014, hvorefter direktøren fratrådte sit hverv og selskabet blev herefter tvangsopløst i juni 2014. Kurator modtog, i forbindelse med konkursboet, bilagsmateriale og en halvfærdig bogføring. Kurator konstaterede, at der ikke var foretaget korrekt indeholdelse og afregning af A-skat. Direktøren havde forklaret, at han ikke havde erfaring med hotel- og restaurationsbranchen eller med bogføring og regnskab. Driften gik rigtig godt i starten og der var tit fuldt booket. Efterfølgende var der problemer med strømmen og kloakken, og kunderne blev væk. Selskabet

---

⁷⁸ LBK nr. 648 af 15/06/2006 Bekendtgørelse af bogføringslov (*Bogføringsloven*).

⁷⁹ B-4-15.

KONKURSKARANTÆNE

manglede likvider til driften og måtte i januar 2014 stoppe selskabets aktivitet. Direktøren forklarede, at grunden til den halve bogføring var, at han ikke havde råd til at betale for bogholderen. Direktøren havde gemt alt bilagsmateriale uden at bogføre det. Han mente at konkursen skyldtes ydre forhold. Skifteretten mente at direktørens adfærd kunne karakteriseres som forretningsmæssig udygtighed og der ikke var bevis for misbrugslignende karakter.

I sagen om enkeltmandsvirksomhed 3 under konkurs⁸⁰

Kendelsen omhandler en ejer, der har drevet personlig virksomhed siden 2002, men i perioden fra 2010 til 2013 har ejeren ikke foretaget virksomhedens bogføring og ikke aflagt regnskab. Ejeren har påstået, at der ikke har været aktivitet i virksomheden i perioden, men kontoudtog viser, at indestående i banken har varieret fra tusinde kroner til 3,7 mio. kr.

Skifteretten lagde til grund, at ejeren ikke havde foretaget bogføringen og udarbejdet regnskab over en 3-årig periode. Omfanget og karakteren blev vurderet som groft uforsvarlig forretningsførelse og ejeren blev pålagt konkurskarantæne.

I sagen om kapitalselskab 14 under konkurs⁸¹

Kendelsen omhandler en direktør, der stod for ledelsen af et selskab fra august 2012 til september 2014. Direktøren havde ikke foretaget bogføringen eller indleveret regnskab for selskabets første regnskabsår. Selskabet havde fordringer på t.kr. 400, hvoraf de t.kr. 100 var til SKAT for manglende betaling af A-skat, vægtafgift og parkeringsafgift. Kurator havde modtaget bilagsmaterialet i en kasse med løse bilag. Direktøren forklarede, at han har været syg med to blodpropper samt haft indtjeningsproblemer. Selskabet havde ikke råd til en bogholder og revisor, hvilket begrundede bogføringen og årsregnskabet. Direktøren forklarede, at han havde to selskaber yderligere, hvor han overholdt bogføringsloven samt at selskaberne var hans eneste indtjeningskilde. En konkurskarantæne ville medføre, at han ville miste sin indtægt og yderligere ikke have råd til, at få sin 9-årige datter hjem fra Thailand.

Landsretten vurderede, at der var sket overtrædelse af bogføringsloven, som er uforsvarlig forretningsførelse og direktøren kunne ikke begrunde det med ydre omstændigheder som dårlig forretning og hans sygdom. Direktøren blev pålagt konkurskarantæne.

---

⁸⁰ U.2015.2369V.

⁸¹ U.2016.632Ø.

KONKURSKARANTÆNE

I sagen om kapitalsselskab 15 under konkurs⁸²

Kendelsen omhandler to direktører, som over en periode fra selskabets stiftelse i juni 2016 til marts 2017 har fungeret som selskabets direktører både sammen og hver for sig. Der var på intet tidspunkt foretaget bogføring for selskabet og der var udleveret en stak løse bilag til kurator. Konkursen havde medført betydelige tab for selskabets kreditorer.

Skifteretten havde på baggrund af manglende bogføring, ufuldstændigt bogføringsmateriale og manglende opbevaring heraf, vurderet adfærden som groft uforsvarlig forretningsførelse. Begge direktører blev pålagt konkurskarantæne.

I sagen om kapitalsselskab 16 under konkurs⁸³

Kendelsen omhandler et selskab, som blev stiftet i juni 2012, selskabets direktør indtrådte i september 2013 og stod for ledelsen frem til konkursen i oktober 2015. Da Erhvervsstyrelsen havde anmodet skifteretten om at opløse selskabet, grundet manglende indlevering af årsregnskabet for 2014. Selskabet havde ikke aflagt et retvisende årsregnskab og havde ikke overholdt bogføringsloven siden december 2013. Der var ikke indberettet og afregnet A-skat i forbindelse med kontantudbetalinger. Direktøren mente, at kontantudbetalingerne var tilbagebetaling af et lån ydet til selskabet, men det ikke kunne dokumenteres. Landsretten vurderede, at forholdene var groft uforsvarligt og pålagde direktøren konkurskarantæne.

Det vurderes ud fra ovenstående, at manglende bogføring i kendelserne hænger sammen med manglende udarbejdelse af virksomhedernes regnskaber. Om manglende bogføring i sig selv kan begrunde en konkurskarantæne, kan være svært at udlede fra sagerne. Væsentligt for flere af sagerne er, at der hverken var foretaget bogføring eller opbevaret bilagsmateriale i en længere periode. Klare brud på bogføringsloven kombineret med manglende regnskabsaflæggelse er i størstedelen af sagerne vurderet som groft uforsvarlig forretningsførelse.

Den eneste sag, B-4-15, der ikke blev vurderet som groft uforsvarlig forretningsførelse, blev i stedet vurderet som forretningsmæssig udygtighed. Virksomhedens drift havde været påvirket af ydre forhold, som direktøren ikke kunne påvirke. Forholdene havde påvirket indtjeningen og der var ikke råd til at bogholderen kunne færdiggøre bogføringen.

---

⁸² BS-564-17 og BS-565-17.

⁸³ U.2017.343V.

KONKURSKARANTÆNE

Direktøren havde i denne sag vist, at han havde overholdt bogføringslovens regler frem til de økonomiske problemer. Det antages at være grunden til, at skiftretten vurderede sagen som værende forretningsmæssig udygtighed og direktøren var påvirket af ydre forhold. En anden sag, U.2016.632Ø, blev ikke bedømt på samme måde. Direktøren havde ikke på noget tidspunkt overholdt bogføringslovens regler, han forklarede forholdet med hans sygdom. Landsretten godtgjorde ikke, at hans sygdom kunne begrunde manglende regnskab, bogføring og uforsvarlig håndtering af virksomhedens bilagsmateriale i en toårig periode. Sagens øvrige omstændigheder om direktørens andre ledelseshverv og hans datter i Thailand, blev i rimelighedsvurderingen ikke vægtet højere end hans uforsvarlige adfærd i den konkursramte virksomhed.

Det udledes, at ufuldstændigt bilagsmateriale og uforsvarlig opbevaring heraf tillægges stor betydning i sagerne om konkurskarantæne. Dette skyldes, at det hindrer kurators arbejde i at kontrollere en virksomheds økonomiske situation, herunder opdrage om der foregår økonomisk kriminalitet. Hvis mistænkelige udbetalinger fra virksomhedens konto ikke kan dokumenteres, vil dette skabe usikkerhed overfor vedkommendes evner til at påtage sig ledelseshvervet. Uden bilagsmateriale er det umuligt at bevise om SKAT er blevet unddraget, hvilket også giver personen incitament for at hemmeligholde bilagsmaterialet for kurator.

Det vurderes, at uforsvarlig opbevaring af bilagsmateriale er et adfærdsmoment, der kan begrunde en konkurskarantæne, når omfanget og karakteren heraf er af væsentlig betydning. Hvis en overtrædelse af bogføringsloven kun er sket i den seneste periode inden konkurs, vil dette moment indgå med en begrænset betydning for den samlede vurdering. Det vurderes at være udtryk for, at ledelsen har givet op fremfor et udtryk om bevidst misbrug for reglerne.

3.2.5.4.2 Manglende indberetning og afregning af moms og A-skat

Som udgangspunkt er alle virksomheder, der driver selvstændig økonomisk virksomhed i landet, momspligtige, jf. momslovens⁸⁴ § 3. Undtagelsesvis er der ingen momspligt for de momsfritagte aktiviteter jf. momslovens § 13. Det er virksomhedens ledelse, der har pligt til at momsregistrere virksomheden, jf. momslovens § 47. Momspligtige virksomheder skal for hver afgiftsperiode opgøre afgiftstilsvaret, jf. momslovens § 56, stk. 1. Tilsvaret skal herefter betales

---

⁸⁴ LBK nr. 760 af 21/06/2016 Bekendtgørelse af lov om merværdiafgift (*Momsloven*).

KONKURSKARANTÆNE

senest ved angivelsesfristens udløb, jf. opkrævningslovens⁸⁵ § 2, stk. 4. Derudover har ledelsen også pligt til at registrerer virksomheden hos Erhvervsstyrelsen som indeholdelsespligtig af A-skat og AM-bidrag, denne registrering skal ske senest 8 dage efter pligten indtrådte, jf. kildeskattelovens⁸⁶ § 85, stk. 2. Når en virksomhed udbetaler A-indkomst, skal denne indeholde en foreløbig skat i det udbetalte beløb, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 1. Indeholdt A-skat og AM-bidrag skal efterfølgende senest indbetales den 10. i den første måned efter udbetalingen af indkomsten, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 5. Størstedelen af sagerne vedrørende konkurskarantæne omhandler overtrædelser af moms- og skattelovgivningen.

Spørgsmålet om manglende betaling til SKAT for moms og A-skat er en tilstrækkelig grund til at pålægge konkurskarantæne blev vurderet i følgende seks kendelser:

I sagen om kapitalselskab 17 under konkurs⁸⁷

Kendelsen omhandler en direktør for et selskab, hvori han undlod at indberette moms samt afregne A-skat. Fra selskabets stiftelse havde selskabet opbygget en gæld til SKAT på t.kr. 268. Beløbet blev skønnet, da direktøren ikke havde foretaget bogføringen. Direktøren havde inden konkursen tømt selskabet bankkonto og overdraget to biler til et andet selskab uden betaling. Landsretten lagde ovenstående til grund og direktøren blev dermed pålagt konkurskarantæne.

I sagen om kapitalselskab 2 under konkurs⁸⁸

Kendelsen, som også er beskrevet i afsnit 4.2.2 under tidsfrist, omhandler en direktør, der stod for selskabets ledelse fra september 2011 til december 2013, hvor selskabet gik under likvidation. Selskabet havde på intet tidspunkt overholdt bogføringsloven og havde ikke aflagt regnskab. Selskabet havde anvendt sort arbejde og undladt at angive og afregne moms og A-skat. Konkursboet havde en samlet gæld på t.kr. 51.367, hvoraf t.kr. 25.679 var til SKAT. Selskabet havde ikke angivet moms og beløbet blev skønnet ud fra salgsfaktura. Selskabet anvendte ikke fortløbende nummerering og havde flere forskellige layouts på faktura. Ud fra selskabets fakturerede arbejdstimer er det vurderet, at selskabet burde have op til 120 fuldtidsansatte på et år, men selskabet havde ikke registreret nogen ansatte. Landsretten

---

⁸⁵ LBK nr. 1224 af 29/09/2016 Bekendtgørelse af lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (*Opkrævningsloven*).

⁸⁶ LBK nr. 117 af 29/01/2016 Bekendtgørelse af kildeskatteloven (*Kildeskatteloven*).

⁸⁷ U.2015.2700V.

⁸⁸ U.2016.1473H.

KONKURSKARANTÆNE

vurderede, at direktøren havde ageret groft uforsvarligt og det havde ført til store tab for kreditorerne og SKAT. Direktøren blev pålagt konkurskarantæne.

I sagen om kapitalselskab 18 under konkurs⁸⁹

Kendelsen omhandler et selskab ejet af tre personer, en af de tre personer var direktør fra stiftelsen den 16. oktober 2014 til den 28. oktober 2014, hvorefter en anden af de tre personer indtrådte som direktør frem til konkursen august 2015. På 10 måneder havde selskabet opbygget en samlet gæld på t.kr. 3.183, hvoraf t.kr. 1.028 var til SKAT. I perioden fra marts til august havde selskabet ikke foretaget en betaling til SKAT, selvom der var udbetalt løn til de ansatte. De tre ejere havde alle tre relevant erhvervserfaring og kunne dermed ikke forklare gælden med udygtighed. På baggrund af gældens betydelige størrelse og den korte tid, samt at ledelsen havde foretaget uacceptable risici, blev alle tre pålagt konkurskarantæne.

I sagen om kapitalselskab 19 under konkurs⁹⁰

Kendelsen omhandler tre direktører, far, søn og en anden søns hustru, som stod for ledelsen af et selskab fra 1997 til december 2016 efter begæring af konkurs fra SKAT. Selskabet var fra 2008 til 2011 tabsgivende og faren ønskede at videreføre selskabet, hvorfor han løbende skød flere midler i selskabet. Selskabet havde en samlet gæld til SKAT på t.kr. 478, hvoraf de t.kr. 346 vedrørte 1. kvartal 2016. Selskabets øvrige gæld på t.kr. 3.367 var til nærtstående selskaber. Faren havde forklaret at han havde til hensigt at betale manglende moms, og havde gjort flere tiltag for, at det kunne lade sig gøre. Skifteretten havde pålagt konkurskarantæne til alle tre, men landsretten fandt ikke at der forelå forhold af en sådan karakter og grovhed, at der var grundlag for konkurskarantæne og dermed blev alle tre frifundet.

I sagen om kapitalselskab 20 under konkurs⁹¹

Kendelsen omhandler en direktør, der stod for ledelsen af et selskab fra stiftelsen i juli 2013 til april 2016, hvor selskabet gik konkurs. Konkursbegæring var indgivet af SKAT, da selskabet havde en samlet gæld på t.kr. 7.088 for manglende betaling af A-skat, AM-bidrag og moms. Gælden var opbygget systematisk fra september 2014 og frem til konkursen.

---

⁸⁹ U.2017.1591V.

⁹⁰ U.2018.607V.

⁹¹ U.2018.2140Ø.

KONKURSKARANTÆNE

Kurator gjorde det gældende, at direktøren havde forsømt sine ledelsesmæssige pligter ved ikke at sikre, at selskabet havde et forsvarligt kapitalberedskab og dermed tilstrækkelig likviditet til at opfylde de nuværende og fremtidige forpligtelser. Direktøren forklarede, at han havde anmodet SKAT om henstand på afregning af gælden til en mulig kapitaltilførsel på t.kr. 7.000 var faldet på plads. SKAT havde dog en betingelse, som selskabet ikke havde mulighed for at indfri. Direktøren havde i forbindelse med konkursen givet ajourført bogføring og alt relevant dokumentation til kurator. Bogføringen var sket efter bogføringslovens regler og alle indberetninger af A-skat, AM-bidrag og moms var sket i overensstemmelse til lovgivningen. Både skifteretten og landsretten fandt, at der ikke var tale om groft uforsvarlig forretningsførelse og direktøren blev ikke pålagt konkurskarantæne.

I sagen om kapitalselskab 21 under konkurs⁹²

Kendelsen omhandler en direktør, som siden selskabets stiftelse i februar 2015 til konkursen i marts 2017, havde foretaget ledeshvervet for selskabet. Selskabet havde siden maj 2015 ikke afregnet moms, A-skat og told til SKAT, og havde oparbejdet en gæld på 1,5 mio.kr. Driften havde i 2015 været tabsgivende og egenkapitalen var væk. Selskabet oplevede vækst i 2016, men selskabets bank var ikke interesseret i at tilbyde en kassekredit uden sikkerhedsstillelse herfor. Selskabet valgte at finansiere driften ved at undlade at betale udestående hos SKAT. Landsretten lagde til grund, at direktøren ikke havde sikret tilstrækkeligt kapitalberedskab og havde fortsat driften på andres regning, som har medgivet et betydeligt tab for SKAT. Direktøren blev pålagt konkurskarantæne.

Det vurderes ud fra ovenstående, at det har en væsentlig betydning i den samlede vurdering om ledelsen har tilsidesat virksomhedens pligt til at afregne moms og A-skat. Ovenstående sager viser, at hvis der bliver undladt at afregne virksomhedens forpligtelser til SKAT og ledelsen ikke har forsøgt at rette op på forholdet, vil det i de fleste tilfælde alene kunne begrunde en konkurskarantæne. Det tillægges yderligere værdi i vurderingen, når kurator og SKAT er nødsaget til at skønne kravet, grundet manglende bogføring og bilagsmateriale. Som i U.2016.1473H, hvor SKAT havde et udestående på ca. 26 mio.kr., hvor størstedelen var skønnet, da selskabet ikke havde indberettet moms og der var anvendt sort arbejde for ca. 120 ansatte.

---

⁹² U.2019.304V.

KONKURSKARANTÆNE

Modsætningsvis, hvis selskabets ledelse kan bevise, at de har gjort forsøg på at skaffe likvider til at tilbagebetale SKAT, kan det argumentere imod en konkurskarantæne. Dette ses i sagerne U.2018.607V og U.2018.2140Ø. Førstnævnte var størstedelen af skattegælden opstået ved indberetning af moms for første kvartal, hvorefter direktøren havde arbejdet på tiltag for at betale SKAT. Grundet direktørens forsøg fandt landsretten ikke forhold af grov karakter og frifandt direktøren. I sidstnævnte sag var gælden til SKAT på 7 mio.kr. og direktøren havde en reel forhandling om kapitaltilførsel på samme beløb. Landsretten frifandt også direktøren, da bogføringsloven var overholdt og der var foretaget korrekte indberetninger til SKAT, hvilket ikke kan anledning til, at der forelå groft uforsvarlig forretningsførelse.

Det betyder, at ledelsens tiltag om at berigtige SKAT fjerner formodningen om, at selskabets aktiviteter er sket med misbrug for øje. Selskabets likviditetsmæssige problemer er ikke det samme som at ledelsen har en manglende betalingsvilje og dette vil ikke begrunde en konkurskarantæne.

Det vurderes ud fra retspraksis, at det ikke umiddelbart er tabets størrelse, der har størst betydning. Det er et væsentligt adfærdsmoment hvordan driften af virksomheden er foretaget og om sagens omstændigheder tegner et billede af en misbrugslignende situation, hvor specielt SKAT har lidt tab.

3.2.5.4.3 Ulovlige aktionærlån og anden sammenblanding af likvider

Det er i selskabslovens § 210 beskrevet, at et selskab kan direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for selskabets ejere eller ledelse, hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt. Hvis betingelserne ikke er opfyldt, vil lånet være ulovligt. Tidligere, før januar 2017, var alle former for lån og sikkerhedsstillelse ydet fra selskabet til ledelsen ulovlige. Hvilket har betydning for retspraksis, da alt optaget gæld før denne dato betegnes som et ulovligt aktionærlån. Nystiftet gæld vil ikke være ulovligt, hvis betingelserne er opfyldt. Der er mange ledelsesmedlemmer, der har svært ved at adskille virksomhedens økonomi med deres egen økonomi. Oftest er ulovlige aktionærlån opdaget i forbindelse med revisorens udarbejdelse af regnskabet, hvorefter låntagerne burde blive beskattet heraf som løn eller udbytte. Alligevel er det ikke alle der aflægger regnskab og dermed bliver lånene ikke opdaget før konkursen indtræder. Et ulovligt aktionærlån og anden sammenblanding af likvider var, inden ændringen af § 210, et adfærdsmoment i sagerne om konkurskarantæne.

KONKURSKARANTÆNE

Spørgsmålet om aktionærlån og anden sammenblanding af midler kan begrunde konkurskarantæne blev vurderet i følgende fem kendelser:

I sagen om kapitalselskab 22 under konkurs⁹³

Kendelsen omhandler en direktør, som reelt har stået for ledelsen siden august 2012, men var registreret fra august 2013 til januar 2014. Selskabet blev anmeldt til tvangsopløsning i februar 2014 af Erhvervsstyrelsen, grundet manglende regnskab. Direktøren har i hele perioden kunne disponere over selskabets konto. Selskabets midler blev brugt til afholdelse af privatudgifter for direktøren og direktøren havde tømt kontoen i november 2013. Skifteretten lagde vægt på at størstedelen af selskabets midler blev brugt til private formål og at udbetalingerne til direktøren ikke var indeholdt eller afregnet A-skat. Direktøren blev pålagt konkurskarantæne.

I sagen om kapitalselskab 23 under konkurs⁹⁴

Kendelsen omhandler en ejer, der drev et S.M.B.A. fra februar til oktober 2013. Ejeren havde ikke adskilt sin privatøkonomi fra virksomhedens økonomi. Da ejeren ikke opfyldte kravet om mindst to aktive deltagere i et S.M.B.A., blev virksomhedens drift antaget som værende sket under personlig virksomhed. Kurator kunne ikke fastlægge virksomhedens omsætning og andelen som ejeren fik udbetalt som løn. Virksomheden havde en ansat, som fik løn uden indeholdelse og afregning af A-skat. Konkursboet havde kun tre fordringer på i alt t.kr. 41 hvoraf de t.kr. 35 var til SKAT. Dette beløb var skønnet, da det var uvist hvor meget virksomheden egentlig skyldte for sin og den ansattes løn. Landsretten vurderede, at ejeren havde udvist uforsvarlig forretningsførelse, men ikke i så grov karakter, at ejeren var uegnet til at deltage i ledelsen. Ejeren blev fritaget for konkurskarantæne.

I sagen om kapitalselskab 24 under konkurs⁹⁵

Kendelsen omhandler en direktør, der var ejer og leder af tre selskaber. Et holdingselskab og to datterselskaber. Holdingselskabet blev tvangsopløst og de to underliggende selskaber erklæret konkurs ved egne konkursbegæring. Direktøren havde styret selskabernes økonomi ved brug af hans private bankkonti. Han havde forklaret, at kundernes indbetalinger indgik på hans konti, men kreditorerne blev også betalt derfra og at ingen af pengene gik til private formål.

---

⁹³ B-29-14.

⁹⁴ U.2015.3643Ø.

⁹⁵ U.2017.1028V.

KONKURSKARANTÆNE

Kurator gjorde det gældende, at direktøren foretog sammenblanding af midler og dermed havde handlet groft uforsvarligt. Landsretten udlagde, at selvom sammenblanding af midler er uforsvarlig forretningsførelse, så havde direktøren gemt alle bilag og adfærden blev ikke betegnet som værende af grov karakter. Direktøren blev fritaget for konkurskarantæne.

I sagen om kapitalselskab 25 under konkurs⁹⁶

Kendelsen omhandler en direktør, der stod for ledelsen af et selskab fra stiftelsen i september 2000 til oktober 2015, hvor selskabet gik konkurs. Selskabet har i perioden fungeret som holdingselskab og solgte ca. 8 år før konkursen det underliggende datterselskab. Selskabets aktiver bestod kun af en likvid beholdning. Selskabets seneste årsrapport for 2012/2013 viste et tilgodehavende hos ledelsen på t.kr. 2.531, det fremgår at selskabets drift ophørte i 2012 og siden driftens ophør havde direktøren i et betydeligt omfang foretaget hævn timer fra selskabets konto og kunne ikke vise dokumentation for hævn timerne. Udbetalingerne var hverken registreret som løn eller udbytte og var derimod blot noteret som udlån. Det blev konstateret, at direktøren havde brugt selskabets konto til at betale private udgifter i en årrække. Landsretten gjorde det gældende, at direktøren havde foretaget private hævn timer og bevidst tømt selskabet for midler. Direktøren havde undladt at afregne A-skat og AM-bidrag af hævn timerne. Direktøren havde efter driftens ophør hverken udarbejdet bogføring eller årsregnskab. Direktøren havde drevet selskabet groft uforsvarligt, også efter driftens ophør, idet der ikke var rettet op på de mangelfulde forhold. Direktøren blev pålagt konkurskarantæne.

I sagen om kapitalselskab 26 under konkurs⁹⁷

Kendelsen omhandler en direktør, der stod for selskabets ledelse fra stiftelsen i marts 2015 til Erhvervsstyrelsens beslutning om tvangsopløsning i august 2016. Selskabet havde i den korte periode også været under likvidation fra august 2015 til september 2015. Selskabets drift bestod af online-handel og havde et samarbejde med en virksomhed om at stille et betalingsvindu til rådighed. Samarbejdsvirksomheden blev herefter mødt af en række indsigelsessager fra kortindehavere, da selskabet havde trukket penge uden at sende varen. Selskabet kunne ikke tilbagebetale beløbet og lavede et gælds brev med samarbejdsvirksomheden om at tilbagebetale t.kr. 675. Direktøren påstod, at svindlen skyldes en person i Sverige, som han havde

---

⁹⁶ U.2017.3518V.

⁹⁷ B-50-17.

KONKURSKARANTÆNE

politianmeldt. Selskabets havde ikke foretaget A-skat og momsindberetninger. Kurator havde ikke fået udleveret bogføring og bilagsmateriale. Kurator kunne ud fra bankkontoudtog konstatere, at selskabet ikke havde egen bankkonto og at direktøren havde overført t.kr 2.111 til private formål og havde ikke indberettet A-skat af beløbet. Skifteretten vurderede, at direktøren havde handlet groft uforsvarligt, da han uretmæssig havde sammenblandet selskabets og private midler, samtidig med der ikke var foretaget indberetning og afregning af moms og A-skat. Direktøren blev pålagt konkurskarantæne.

Det vurderes ud fra ovenstående, at sammenblanding af midler er uforsvarlig forretningsførelse, men ikke grov nok til at begrunde en konkurskarantæne, når ledelsen har opretholdt forsvarligt bilagsmateriale og dokumentation. Imidlertid når selskabets midler bliver hævet fra selskabets konti og brugt til privat formål, bliver hævingen klassificeret som et ulovligt aktionærlån. I sagerne kan det ses, at ulovlige aktionærlån begrunder konkurskarantæne, der lånene har ført til unddragelse af A-skat. Hvilket kan sammenholdes med tidligere afsnit om, at manglende berigtigelse af SKAT kan begrunde en konkurskarantæne.

Når de ulovlige aktionærlån sker med det formål at tømme selskabet for midler, vil det have en skærpende betydning i sagens vurdering af konkurskarantæne. Dette skyldes, at dette adfærdsmoment tolkes som værende misbrug af selskabslovens regler.

Selvom selskabslovens § 210 er ændret i forhold til de ulovlige aktionærlån og flere lån dermed er blevet lovlige, vil det ikke have betydning for, om der skal pålægges konkurskarantæne. Der vil nok komme mindre sager, men de sager der kommer om ulovlige aktionærlån vil ledelsesmedlemmerne kunne pålægges konkurskarantæne, hvis deres lån har været imod reglerne og SKAT er blevet forbigået.

3.2.5.4.4 Tidligere konkurser og tvangsopløsninger

I vurderingen om en person er uegnet til at deltage i ledelsen skal der medtages om personen har gjort lignende handlinger i tidligere konkurser.

Spørgsmålet om tidligere konkurser kan begrunde en konkurskarantæne blev vurderet i følgende kendelse:

KONKURSKARANTÆNE

I sagen om kapitalsselskab 27 under konkurs⁹⁸

Kendelsen omhandler en direktør, der var registreret som selskabets ledelse fra maj 2008 til februar 2014, hvor selskabet gik konkurs. Kurator havde hverken modtaget bogføring eller bilagsmateriale. Selskabets revisor havde i selskabets årsregnskaber fra 2009 til 2012 taget forbehold for usikkerhed om selskabets fortsatte drift, da egenkapitalen var negativ. Direktøren har fra 1991 til 2013 været registreret som ledelsesmedlem for 24 selskaber, hvoraf 22 er gået konkurs eller blevet tvangsopløst, størstedelen indenfor de seneste år. Skifteretten lagde vægt på, at direktøren havde fortsat selskabets drift selvom selskabets egenkapital var negativ i flere år samt at der ikke var overholdt god bogføringsskik. Dertil har direktøren et betydeligt antal konkurser med andre selskaber og har heller ikke her varetaget sine ledelsesforpligtelser i selskaberne. Direktøren blev pålagt konkurskarantæne.

I sagen om kapitalsselskab 28 under konkurs⁹⁹

Kendelsen omhandler en direktør, som var registreret som selskabets ledelse fra juni 2011 til februar 2014, hvor selskabet gik konkurs. Direktøren har tidligere været direktør i seks andre selskaber, som alle er gået konkurs. Selskabets regnskab for 2011 viste, at direktøren havde et aktionærlån på t.kr. 310, som direktøren ikke kunne dokumentere var tilbagebetalt. Selskabet havde overdraget varelageret til et andet selskab og direktøren kunne ikke berigtige salgssummen.

Landsretten vurderede, at det kun er ved misbrugslignende forhold eller forhold af grov karakter der kunne medføre konkurskarantæne. Grundet, at påstandene om lånet og varelageret ikke kunne bevises, kunne det faktum at direktøren havde flere konkurser bag sig, alene ikke være groft uforsvarlig forretningsførelse og dermed blev direktøren fritaget for konkurskarantæne.

Det vurderes ud fra ovenstående, at det faktum, at en person har flere konkurser bag sig, ikke alene kan begrunde en konkurskarantæne. I første sag var det væsentligt, at direktøren i forvejen havde 22 konkurser bag sig, men vurderingen om konkurskarantæne blev også lavet på baggrund af de øvrige overtrædelser. I den anden sag kunne det ikke bevises, at der var foretaget misbrugslignende forhold af grov karakter og landsretten fandt det ikke afgørende, at direktøren

---

⁹⁸ B-8-14

⁹⁹ U.2016.1688V.

KONKURSKARANTÆNE

havde været ledelsesmedlem for 6 konkursramte selskaber. Det kan derfor udledes, at tidligere konkurser ikke er et adfærdsmoment, der alene kan begrunde groft uforsvarlig forretningsførelse.

3.2.5.4.5 Drift efter håbløshedstidspunktet

Når ledelsen af en virksomhed ved eller burde vide, at driften ikke vil kunne fortsættes uden yderligere tab for virksomhedens kreditorer, og de herefter fortsætter driften vil dette betegnes som drift efter håbløshedstidspunktet. Ledelsen har dog et vist råderum til at forsøge, at vende virksomhedens økonomiske situation, men hvis dette ikke sker og fortsættelsen af driften har medført betydelige tab for kreditorerne kan det have en betydning i vurderingen.

Spørgsmålet om drift efter håbløshedstidspunktet kan begrunde en konkurskarantæne blev vurderet i følgende tre kendelser:

I sagen om kapitalselskab 29 under konkurs¹⁰⁰

Kendelsen omhandler en direktør, som stod for selskabets ledelse fra 2007 til 2016, hvor selskabet gik under rekonstruktionsbehandling og senere konkurs.

Der var anmeldt krav på t.kr. 25.100, hvoraf t.kr. 15.102 var til SKAT. Selskabet havde i 2014 købt to datterselskaber, som efter overtagelsen viste sig at være i økonomiske problemer. Selskabets drift måtte dermed finansiere alle tre selskaber og der var brug for yderligere likviditet. Selskabets bank ønskede ikke at finansiere dette. Direktøren ansøgte om lån fra Vækstfonden, men da selskabet ikke kunne leve op til betingelserne, trak de finansieringstilsagnet tilbage i maj 2015. Selskabets bank opsagde herefter samarbejdet og selskabets advokat gjorde det klart, at hvis direktøren ikke kunne skaffe likviditet fra andre banker, ville der ikke være likvider til at betale kreditorerne. Selskabet brugte herefter SKAT til at finansiere driften. Skifteretten lagde til grund, at direktøren burde have indset at videreførelse af driften ville medføre betydelige større tab for kreditorerne og pålagde ham konkurskarantæne.

---

¹⁰⁰ B-106-17.

KONKURSKARANTÆNE

I sagen om kapitalselskab 30 under konkurs¹⁰¹

Kendelsen omhandler en direktør, hvis selskab kom under tvangsopløsning i 2016, da der ikke var indleveret årsrapport for 2015. Der var ikke sket bogføring samt indberetning af A-skat og moms. Driften i selskabet var fortsat selvom hele kapitalen var tabt og revisoren havde bemærket i årsrapporten for 2014, at videreførelse ville medføre betydelige tab for kreditorerne. Skifteretten anså, at håbløshedstidspunktet var forbigået og pålagde konkurskarantæne.

I sagen om kapitalselskab 31 under konkurs¹⁰²

Kendelsen omhandler en direktør, som har deltaget i ledelsen af et selskab fra maj 2017 til august 2017, hvorefter selskabet gik konkurs. Direktøren havde siden selskabets stiftelse i 2015 været medejer og har været reel ledelse siden december 2016. Der var anmeldt krav på t.kr. 2.368 i konkursboet, hvoraf t.kr. 616 var til SKAT. Derudover har selskabet optaget lån fra ejerne på omkring t.kr. 3.500. Selskabets to seneste årsrapporter viste både negativt resultat og egenkapital. I sagen blev det beskrevet, at selskabet måtte anses som værende insolvent siden marts 2017, hvorefter direktøren havde foretaget kreditorforrykkende dispositioner for sin egen fordel, selvom han burde vide, at selskabets øvrige kreditorer aldrig ville få betaling. Skifteretten fandt at direktøren havde drevet selskabet i strid med bogførings-, moms- og skatteloven samt burde have indset at yderligere drift efter 1. kvartal 2017 ville medføre betydelige tab for kreditorerne. Direktøren blev pålagt konkurskarantæne.

Det vurderes ud fra ovenstående, at drift efter håbløshedstidspunktet, som er sket på bekostning af virksomhedens kreditorer, vil kunne begrunde en konkurskarantæne. De ses i alle tre sager, at selskabernes kreditorer har haft betydelige tab, som resultat af den fortsatte drift. De har derfor i alle tre sager haft betydning for pålægningen af konkurskarantæne.

3.2.5.4.6 Helhedsvurdering af den samlede adfærd

Det har ved to kendelser været svært at aflede hvilken bestemt årsag har været baggrunden for pålægning af konkurskarantæne. Det skyldes at, sagerne blev afgjort ud fra en helhedsvurdering af flere af ovenstående afsnits forhold.

---

¹⁰¹ B-172-17.

¹⁰² BS-9047-18.

KONKURSKARANTÆNE

Spørgsmålet om vurderingen af ledelsens samlede adfærd kan medføre til konkurskarantæne blev vurderet i følgende to kendelser:

I sagen om kapitalselskab 32 under konkurs¹⁰³

Kendelsen omhandler en direktør, som var registreret som ledelsesmedlem i to selskaber, et moderselskab og et datterselskab. Sagen omhandler pålagt konkurskarantæne for datterselskabet. Moderselskabet havde et andet datterselskab, hvis anparter moderselskabet solgte i 2012. Ved en fejl blev hele salgssummen udbetalt uden at tilbageholde udbytteskatten. Det tidligere datterselskab lagde sag an mod moderselskabet om at tilbagebetale værdien af udbytteskatten og moderselskabet tabte sagen. Efter sagens afgørelse i slutningen af 2012 oprettede direktøren en enkeltmandsvirksomhed, hvis drift bestod af samme aktivitet som datterselskabet. Efter kurators mening blev omsætningen i datterselskabet kanaliseret udenom datterselskabet og ind i enkeltmandsvirksomheden. I 2013 og 2014 havde datterselskabet ingen indtægter, hvilket resulterede i underskud og en negativ egenkapital på 1,5 mio.kr. Direktøren har haft mulighed for at sikre et forsvarligt kapitalberedskab, da han modtog 2,5 mio.kr. på sin privatkonto for salg af moderselskabets anparter i det tidligere datterselskab. Pengene var herefter flyttet til datterselskabet, som lån mellem moder- og datterselskabet. Kurator mener, at det skal tillægges betydning, at direktøren systematisk har brugt selskabets likvider på lønninger og goder såsom to betalte firmabiler, udgifter til hjemmekontor og en racercykel, til sig selv uden at have indtægt i koncernen. Således, at moder- og datterselskabet stod uden likvider til at betale kravet. Direktøren mener ikke, at der kan pålægges konkurskarantæne, da han ikke har ageret groft uforsvarligt i perioden, der ligger et år før frisdagen. Da han indenfor denne fristperiode har foretaget bogføring samt indberetning og afregning af A-skat. Kreditorerne har ikke lidt store tab og der er ikke opstået krav i boet senere end et år før frisdagen. Kravet og hans handlinger i moderselskabet skal ikke tillægges betydning i denne sag. Højesterets afgørelse bygger på en helhedsvurdering, hvor der lægges vægt på direktørens adfærd i både moder- og datterselskabet. Det tillægges værdi i vurderingen, at direktøren har underskrevet fem årsrapporter for selskabet, hvori det er opført at der foreligger ulovligt aktionærlån, men at der først er rettet op på dette forhold, efter konkursens indtræden, da direktøren modtog tvangsbøder om, at få forholdet berigtiget. Højesteret tillægger det også værdi at direktøren har optaget lån mellem moder- og datterselskabet, således, at han selv kunne

---

¹⁰³ U.2018.1435H.

KONKURSKARANTÆNE

modtage løn og goder fra datterselskabet, selvom direktøren burde have indset, at der var en chance for at der skulle tilbagebetales udbytteskat. Dertil tillægges det værdi, at direktøren oprettede en enkeltmandsvirksomhed og i stedet modtog indtægter i denne fremfor i datterselskabet. Direktøren burde have indset, at han tømte datterselskabet for midler, og dermed ikke kunne tilbagebetale moderselskabet, som derfor ikke kunne tilbagebetale kravet. Højesteret fandt ud fra en helhedsvurdering, at direktøren havde ageret groft uforsvarligt og pålagde konkurskarantæne.

I sagen om kapitalselskab 33 under konkurs¹⁰⁴

Kendelsen omhandler en direktør og et bestyrelsesmedlem, som var registreret som en del af selskabets ledelse fra stiftelsen til februar 2013 til september 2015, hvor selskabet gik konkurs. Selskabet havde i perioden ikke betalt A-skat, AM-bidrag og moms rettidigt og den samlede gæld til SKAT var på ca. 1,5 mio.kr. Kurator mente, at ledelsen havde fortsat driften i selskabet efter håbløshedstidspunktet og ledelsen burde have indset at videreførelse af driften ville medføre yderligere væsentlige tab for kreditorerne. Ledelsen havde ikke overholdt deres ledelsesmæssige forpligtelser efter selskabslovens § 115, nr. 5, samt ikke sikret et forsvarligt kapitalberedskab efter selskabslovens § 118, stk. 2. Ledelsen havde foretaget ulovlige aktionærløn til selskabets direktør på samlet ca. 1,3 mio.kr. Lånet var i perioden ikke tilbagebetalt og ledelsen burde have vidst, at lånet var i strid med selskabsloven, da revisoren erklærede dette i årsregnskabet. Direktørens og bestyrelsesmedlemmets advokat kom med følgende modargumenter. Ledelsens manglende betaling til SKAT skyldes likviditetsmæssige årsager samt at der var udefrakommende hindringer i at skaffe ny kapital fra investorer. Ledelsen havde en berettiget forventning om, at de ville skaffe investorer når denne hindring var væk. Ledelsen havde et ønske om at betale SKAT og arbejdede aktivt på at have mulighed for dette, hvilket også kan bekræftes i ledelsens dialog med SKAT. Ledelsen havde seriøse forhandlinger med investorer, som ikke gav dem anledning til at stoppe driften. Dertil kan ledelsen med årsrapporten for 2014 bevise, at der var sket en positiv udvikling fra underskud til overskud. Ledelsens videreførelse efter håbløshedstidspunktet var efter deres mening ikke sket. Selskabets drift bestod i store byggeprojekter, hvor indtægten først indtræder når projektet er slut. Hvorfor selskabet havde store udlæg for materialer til projekterne. Der var ikke et ulovligt aktionærlån, da direktøren ifølge direktørkontrakten var berettiget til en månedsløn,

---

¹⁰⁴ U.2018.3543H.

KONKURSKARANTÆNE

som han ikke løbende havde fået udbetalt. De beløb, der var hævet, har reelt været løn til ham, hvilket blev anerkendt af SKAT. Dertil blev der foretaget lønindberetning af summen og direktøren har betalt A-skat af beløbet. Sagen blev vurderet af Højesteret, der konkluderede, at ledelsen havde forsømt deres pligt til at afregne moms, A-skat og AM-bidrag. Dette skyldes dog likviditetsmæssige problemer og ikke manglende betalingsvilje. Højesteret vurderede, at der havde været et ulovligt aktionærlån, men at grovheden skal vurderes ud fra, at SKAT har anerkendt, at det hævede beløb reelt er løn til direktøren og beløbet ikke oversteg hans samlede lønkrav. Med hensyn til ledelsens finansieringsplan om at skaffe investorer blev det vurderet, at der ikke var sket drift efter håbløshedstidspunktet. Højesteret fandt, at adfærden ud fra en helhedsvurdering ikke kunne betegnes som groft uforsvarlig forretningsførelse og ledelsen blev fritaget for konkurskarantæne.

Det vurderes ud fra ovenstående, at helhedsvurderingen har stor betydning for sagernes afgørelse. I den første sag, U.2018.1435H blev direktøren pålagt konkurskarantæne, da det ud fra helhedsvurderingen af hans adfærd blev vurderet, at han havde ageret groft uforsvarligt. Højesteret fandt det godtgjort, at direktøren havde tømt datterselskabet for likvider ved at kanalisere datterselskabets indtægter til en anden virksomhed. Manglende likvider gjorde, at selskabet ikke kunne tilbagebetale lånet til moder, som dermed ikke kunne tilbagebetale udbyttekravet. Direktøren havde bevidst handlet til sin egen fordel.

I den anden sag, U.2018.3543H blev ledelsesmedlemmerne ikke pålagt konkurskarantæne, da deres adfærd som helhed ikke blev anset som værende groft uforsvarlig forretningsførelse. Højesteret havde fundet ledelsens forklaringer godtgjort, herunder at gælden til SKAT ikke var tegn på misbrugslignende forhold, men blot likviditetsmæssige problemer. Dertil at havde ledelsen en reel finansieringsplan, som ville på sigt berigtige selskabets kreditorer. I denne sag var der også et ulovligt aktionærlån, men Højesteret vurderede ikke dette som værende af grov karakter, da SKAT havde anerkendt, at lånet i realiteten var løn og direktøren havde betalt A-skat heraf. Denne sag er efterfølgende kendt som 22. august-sagen og henset til Højesterets højere retskildeværdi har det medført, at der skal mere til før, at adfærdsmomenterne, der begrunder en konkurskarantæne, er betegnet som af grov karakter og har misbrugslignende karakter. Højesteret lagde navnlig vægt på, at opbygning af gæld til SKAT, under sagens omstændigheder, ikke i sig selv kan karakteriseres som groft uforsvarlig forretningsførelse.

KONKURSKARANTÆNE

Sagens omstændigheder var, at ledelsen havde overholdt bogføringsloven og afleveret årsregnskaber, de havde løbende dialog med skat og havde reelle planer om kapitaltilførsel. Dermed kunne den manglende afregning ikke betegnes som misbrug af reglerne.

Denne udtagelse stemmer overens med den vurdering foretaget i afsnit 4.2.5.4.1, hvor det er væsentligt hvis ledelsen tilsidesætter pligten til at afregne skattegælden og hvis SKAT bliver brugt til at finansiere driften. Der vil blive set mere lempeligt på adfærden, hvis ledelsen kan godtgøre deres vilje til at betale, for manglende betalingsevne kan ikke begrunde en konkurskarantæne. Ligesom det i U.2019.304V blev godtgjort, at direktøren bevist havde brugt SKAT som finansiering af virksomheden, da banken havde afvist finansiering uden sikkerhedsstillelse. Dette adfærdsmoment blev betegnet som værende grov og førte til konkurskarantæne.

3.3 Efter konkurskarantæne er pålagt

3.3.1 Varighed og ikrafttræden

Det er konkurslovens § 158, der fastlægger hvor lang tid en person er pålagt konkurskarantæne:

§ 158, stk. 1 Konkurskarantæne pålægges for 3 år. Hvis særlige grunde taler for det, kan konkurskarantæne pålægges for en kortere periode end 3 år.

§ 158, stk. 2 Hvis den pågældende tidligere er pålagt konkurskarantæne, som ikke er udløbet, regnes konkurskarantænen tidligst fra udløbet af den senest pålagte konkurskarantæne. Konkurskarantænen udløber dog senest 10 år efter den oprindelige afgørelse.

Ifølge Konkursrådet bør der være en fast længde på konkurskarantæne, som kun kan fraviges i særlige tilfælde. En særlig begrundelse kan være en lang sagsbehandlingstid, som ikke skyldes personen, der begæres pålagt konkurskarantæne, eller hvis der er tale om et mindre groft tilfælde af groft uforsvarlig forretningsførelse. Udgangspunktet for en lang sagsbehandling er, hvis afgørelsen træffes senere end et år efter konkursdekretets afsigelse. I et sådant tilfælde bør

KONKURSKARANTÆNE

konkurskarantænen fastsættes til to år og i sjældne tilfælde kan den nedsættes til et år.¹⁰⁵

Konkurskarantænen træder i kraft på tidspunktet for den endelige afgørelse i sagen. Længden på karantæneperioden er fastlagt til tre år, da der blev lagt vægt på, at perioden gerne skulle være lang, men ikke have til hensigt at straffe personen i unødigt lang tid, men lang nok til at have betydning. Reglerne er tiltænkt at være en foranstaltning, der skal forebygge fremtidige tab. Karantæneperioden vil som udgangspunkt altid være på tre år, medmindre personen overtræder sin pålagte konkurskarantæne, ved at deltage i ledelsen af en virksomhed imens vedkommende er pålagt konkurskarantæne, i sådanne tilfælde bør karantæneperioden forlænges. Forlængelse af karantæneperioden vil dog ikke strække sig mere end ti år fra den oprindelige afgørelse jf. konkurslovens § 158, stk. 2.¹⁰⁶

Konkursrådet fandt ikke grundlag for at lave særlige regler om ophævelse før udløb af karantæneperioden. Ophævelse af konkurskarantæne før tid kan ske efter konkurslovens og retsplejelovens almindelige regler om appel og genoptagelse.¹⁰⁷

3.3.2 Registrering af konkurskarantæne

For at sikre overholdelsen af de pålagte konkurskarantæner har Erhvervsstyrelsen etableret et register, jf. konkurslovens § 169, stk. 1. Dette register sikre, at en person ikke kan registrere sig som en del af en virksomheds ledelse, en del af momsregistreret og hos SKAT som arbejdsgiver i karantæneperioden. Registeret sikre også, at personer som bliver pålagt konkurskarantæne automatisk, bliver frameldt samtlige registreringer.¹⁰⁸

Erhvervsstyrelsens register vil ikke være tilgængeligt for offentligheden, hvilket skyldes, at en persons konkurskarantæne anses som værende en fortrolig oplysning og er dermed omfattet af reglerne i persondataforordningen. Dette betyder at private og virksomheder, herunder banker og andre offentlige instanser, ikke har adgang til oplysningerne i registeret.¹⁰⁹

---

¹⁰⁵ Betænkning nr. 1525/2011, s. 104, s. 143, Hansen & Petersen, 2014, s. 333 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 904.

¹⁰⁶ Betænkning nr. 1525/2011, s. 16, s. 104, Hansen & Petersen, 2014, s. 332 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 904-905 og s. 929.

¹⁰⁷ Betænkning nr. 1525/2011, s. 105.

¹⁰⁸ Betænkning nr. 1525/2011, s. 18, s. 114-115, L 131 FT 2012-13 s. 20 og Hansen & Petersen, 2014, s. 352.

¹⁰⁹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 116-118, L 131 FT 2012-13 s. 21-22 og Hansen & Petersen, 2014, s. 352.

KONKURSKARANTÆNE

Registeret er kun tilgængeligt for SKAT, politiet og skifteretten, hvis der er et gyldigt grundlag for at få oplysninger om en person derfra. En kurator kan ikke selv opnå adgang til registeret og skal anmode skifteretten om at indhente oplysninger om en konkret person.¹¹⁰ Så kurator dermed har mulighed for at føre sag om skærpet erhvervsudøvelse efter konkurslovens § 159, hæftelsesbrug efter konkurslovens § 167 eller anmeldelse til politiet for overtrædelse af straffelovens § 131.¹¹¹

3.3.3 Betydning for fremtidig ledelse af virksomheder

Det er konkurslovens § 159, der fastlægger hvilken betydning det har for personens fremtidige ledelse af en virksomhed i karantæneperioden:

§ 159 Den, der er pålagt konkurskarantæne, må ikke deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser. Hvis den pågældende tidligere er pålagt konkurskarantæne, der ikke er udløbet på fristdagen, og den groft uforsvarlige forretningsførelse, der begrundet nyt pålæg af konkurskarantæne, er foregået, efter at den tidligere konkurskarantæne fik virkning, bestemmes det i afgørelsen om konkurskarantæne, at den pågældende heller ikke må deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed med personlig og ubegrænset hæftelse for virksomhedens forpligtelser.

3.3.3.1 Kapitalselskab

En person, der er pålagt konkurskarantæne, har forbud mod at deltage i ledelsen af en virksomhed, uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser. Dette betyder, at personen ikke må deltage i ledelsen af virksomheder med begrænset hæftelse, dermed kapitalselskaber.¹¹² Forbuddet gælder også ledelse af kapitalselskaber, hvor der hæftes efter personlig kaution eller i tilfælde af en konkurs har nedskrevet, at man hæfter personligt for udækket gæld jf. konkurslovens § 168.¹¹³

En person, der er pålagt konkurskarantæne må stadig gerne eje kapitalandele i et kapitalselskab og dermed udøve ejerbeføjelser som eksempelvis deltagelse til generalforsamlingen. Personen

¹¹⁰ L 131 FT 2012-13 s. 20, Hansen & Petersen, 2014, s. 352 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 929.

¹¹¹ Hansen & Petersen, 2014, s. 352-353.

¹¹² L 131 FT 2012-13 s. 30, Hansen & Petersen, 2014, s. 333 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 906.

¹¹³ Betænkning nr. 1525/2011, s. 159, L 131 FT 2012-13 s. 31, Hansen & Petersen, 2014, s. 333-334 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 906.

KONKURSKARANTÆNE

må ikke varetage nogle ledelsesbeføjelser, det skyldes at, forbuddet gælder enhver udøvelse af ledelsesbeføjelser, også for virksomheder, hvor man ikke er registreret som værende en del af ledelsen, men blot som ejer.¹¹⁴

Hvis en person forsøger at blive registreret som ledelsesmedlem for en virksomhed, vil det blive opdaget af Erhvervsstyrelsens it-system og pågældende vil herefter blive straffet som forsøg på overtrædelse af forbuddet, jf. straffelovens § 131, stk. 1, jf. straffelovens § 21.¹¹⁵ Enhver overtrædelse af forbuddet mod at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed med begrænset hæftelse vil blive straffet jf. straffelovens § 131, med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Det var ifølge lovforslaget ikke nødvendigt at lave yderligere regler om sanktionering i forbindelse med overtrædelse af konkurskarantæne, i konkursloven.¹¹⁶

3.3.3.2 Personlig ejet virksomhed

En person pålagt konkurskarantæne kan stadig stifte og deltage i ledelsen af en virksomhed med personlig hæftelse ifølge konkurslovens § 159. Personen forpligter sig dermed til at hæfte personligt og ubegrænset.¹¹⁷

Forbuddet mod at deltage i ledelsen gælder også ledelsen af en personlig ejet virksomhed, hvis personen ikke er ejer og dermed ikke hæfter for virksomhedens forpligtelser. Dette gælder også hvis virksomheden ejes af personens ægtefælle eller samlever.¹¹⁸

Det er heller ikke muligt at deltage i et kommanditselskab eller interessentskab, hvor man burde hæfte personligt, men derimod for at omgå reglerne er komplementar eller interessent igennem et kapitalselskab med begrænset hæftelse.¹¹⁹

3.3.3.3 Fortsættende ledelsesbeføjelser

Hvis personen, efter en pålagt konkurskarantæne, fortsætter med at udøve ledelsesbeføjelser i en virksomhed med begrænset hæftelse, skal det bestemmes ved en ny afgørelse om

---

¹¹⁴ L 131 FT 2012-13 s. 31.

¹¹⁵ L 131 FT 2012-13 s. 31 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 908.

¹¹⁶ L 131 FT 2012-13 s. 16 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 908 og s. 925.

¹¹⁷ Neville & Sørensen, 2013, s. 183 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 907-908.

¹¹⁸ Betænkning nr. 1525/2011, s. 158, L 131 FT 2012-13 s. 31 og Neville & Sørensen, 2013, s. 183.

¹¹⁹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 100 og Neville & Sørensen, 2013, s. 183.

KONKURSKARANTÆNE

konkurskarantæne om personen heller ikke må deltage i ledelsen af en virksomhed med personlig og ubegrænset hæftelse, jf. konkurslovens § 159, 2. pkt.¹²⁰

Det kan ske, at en person, der er pålagt konkurskarantæne, med et andet selskab går konkurs, hvilket på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse begrundet en ny konkurskarantæne. Skifteretten skal ud fra en skønsvurdering vurdere, om personen har udøvet ledelsesbeføjelser før eller efter den første konkurskarantæne blev pålagt. I tilfælde af tvivl, bør skifteretten ikke pålægge den udvidede konkurskarantæne. Hvis ledelsesbeføjelserne var sket før, vil dette ikke begrunde et yderligere forbud, men blot en ekstra karantæne, der kommer i forlængelse af den første. Hvis ledelsesbeføjelserne sker i karantæneperioden, er det muligt for skifteretten at udvide konkurskarantæne således, at personen i karantæneperioden heller ikke må deltage i ledelsen af en virksomhed med personlig og ubegrænset hæftelse. Denne udvidelse gælder både for den første og den anden karantæneperiode, og træder i kraft ved den nye konkurskarantænes afsigelse. Den udvidede konkurskarantæne skal pålægges på baggrund af hensynet om at beskytte andre mod fremtidige tab frem for et hensyn til personen om den pågældendes muligheder for at have ledelsesansvar i virksomheder med ubegrænset hæftelse.¹²¹

Betingelserne for at pålægge den udvidede konkurskarantæne er ifølge konkurslovens § 159, 2. pkt., at personen tidligere er pålagt konkurskarantæne, at den groft uforsvarlige adfærd finder sted i den nuværende karantæneperiode og at den nuværende karantæne ikke er udløbet på fristdagen for den nye konkurs. Dermed kan betingelserne aldrig være opfyldt ved førstegangstilfælde og den udvidede konkurskarantæne kan dermed ikke alene pålægges på baggrund af den groft uforsvarlige forretningsførelse.¹²²

Forbuddet gælder kun for deltagelse i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, hvorfor det er muligt for en person at drive virksomhed med ikke-erhvervsmæssige aktiviteter, herunder hobbyvirksomhed eller bibeskæftigelse i et begrænset omfang. Vurderingen af om en aktivitet er en erhvervsvirksomhed eller ej, vurderes ud fra aktivitetens karakter og omfang, samt om den udøves med gevinst for øje. Hvis aktiviteten har et, i økonomisk henseende, meget

---

¹²⁰ Betænkning nr. 1525/2011, s. 159, L 131 FT 2012-13 s. 31, Hansen & Petersen, 2014, s. 347 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 909.

¹²¹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 101-102, L 131 FT 2012-13 s. 32, Hansen & Petersen, 2014, s. 347 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 909.

¹²² Betænkning nr. 1525/2011, s. 159, Hansen & Petersen, 2014, s. 347 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 909.

KONKURSKARANTÆNE

betydeligt omfang, anses det også som en erhvervsvirksomhed. Til at vurdere om bibeskæftigelsen foregår i begrænset omfang bliver momslovens grænse for afgiftsfritagelse anvendt som vejledende målestok, dermed må årsomsætningen ikke overstige t.kr. 50.¹²³

3.3.4 Hæftelse efter overtrædelse af reglerne om konkurskarantæne

Det er konkurslovens § 167, stk. 1, der fastlægger hvornår en person, der har deltaget i ledelsen af en virksomhed, imens pågældende var underlagt konkurskarantæne, skal hæfte for denne virksomheds gæld:

§ 167, stk. 1 Den, der i strid med en pålagt konkurskarantæne har deltaget i ledelsen af skyldnerens virksomhed, hæfter for den del af skyldnerens gæld, som ikke dækkes af konkursmassen, hvis fristdagen ligger inden konkurskarantænens udløb.

Ovenstående betyder at en person kun kan ifalde hæftelse, hvis pågældende har drevet virksomhed med begrænset hæftelse, selvom personen var pålagt konkurskarantæne. I dette tilfælde hæftes der for den del af gælden, som ikke dækkes af konkursmassen i virksomhedens konkursbo. Det er dog betinget af, at virksomheden er gået konkurs, at personen har foretaget ledelseserhverv imens pågældende var underlagt konkurskarantæne og at fristdagen ligger inden konkurskarantænens udløb.¹²⁴ Skifteretten har mulighed for helt eller delvist at fritage personen for hæftelse jf. konkurslovens § 167, stk. 2. Dette kan ske på baggrund af en samlet vurdering af omstændighederne i sagen, eksempelvis hvor længe og hvor meget personen har deltaget i ledelsen, samt om det har været den pågældendes ledelse af virksomheden, som har været skyld i konkursen. Dertil kan størrelsen af den pådragende gæld i den vedkommendes ledelsesperiode også spille en rolle. Vurderingen af ovenstående omstændigheder udføres ud fra en rimelighedsbetragtning, jf. konkurslovens § 167, stk. 4.¹²⁵

Det er også muligt for skifteretten at pålægge hæftelse til en person som i strid med sin pålagte konkurskarantæne, har deltaget i ledelsen af en virksomhed, hvor fristdagen for denne virksomheds konkurs ligger efter konkurskarantænens udløb. Så længe denne virksomheds

¹²³ Betænkning nr. 1525/2011, s. 161, L 131 FT 2012-13 s. 31-32, Hansen & Petersen, 2014, s. 334 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 907-908.

¹²⁴ Betænkning nr. 1525/2011, s. 168-169, Hansen & Petersen, 2014, s. 349-350 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 925-926.

¹²⁵ Betænkning nr. 1525/2011, s. 169-170, Hansen & Petersen, 2014, s. 349-350 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 926.

KONKURSKARANTÆNE

fristdag ligger indenfor et år efter karantænenens udløb, så er det muligt at pålægge hæftelse, jf. konkurslovens § 167, stk. 3.¹²⁶

3.4 Delkonklusion

Det er konkurslovens § 157, der fastlægger betingelserne for, hvornår en konkurskarantæne kan pålægges. En person, der indenfor et år før fristdagen har deltaget i ledelsen af en virksomhed, kan på grund af vedkommendes adfærd pålægges konkurskarantæne. Denne adfærd skal betegnes som værende groft uforsvarlig forretningsførelse og vedkommende skal bedømmes uegnet til at deltage i ledelsen af en virksomhed.

Det skal godtgøres, at personen har ageret groft uforsvarligt i perioden senere end et år før fristdagen. Retspraksis viser, at det ved en Højesterets kendelse er vurderet, at selvom de grove forhold er sket før tidsperioden, vil det blive vurderet som groft uforsvarlig forretningsførelse, hvis ledelsen indenfor tidsperioden ikke retter op på de mangelfulde forhold.

For at være omfattet af reglerne skal vedkommende have deltaget i ledelsen af virksomheden. Ledelsesbeføjelserne vurderes udført af selskabets tilsynsråd, bestyrelse og direktion. Reglerne omhandler både registrerede ledelsesmedlemmer og de personer, som reelt udøver ledelsesbeføjelserne. Ifølge retspraksis kan det udledes, at der bliver slået hårdt ned på stråmandskonstruktioner. Det faktum, at have deltaget i en stråmandskonstruktion vil alene betegnes som et adfærdsmoment af groft uforsvarlig forretningsførelse. Hvilket stemmer overens med tiltaget om at øge bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet.

Virksomheden skal være under konkursbehandling i Danmark og det er kun konkursboets kurator, som kan indstille til sag om konkurskarantæne. Virksomhedsformen har ingen betydning og det kan både være ledelsen af et kapitalselskab og en personlig ejet virksomhed, der indstilles til konkurskarantæne. Ledelsen af en udenlandsk virksomheds filial kan i teorien blive pålagt konkurskarantæne, men der er ikke fundet retspraksis herom og det antages usandsynligt, at filialen vil konkursbehandles i Danmark. I tilfælde, hvor en person har deltaget i flere virksomheder, som er under konkursbehandling, vil eventuelle konkurskarantæner komme i forlængelse af hinanden, medmindre virksomhederne er koncernforbundne.

---

¹²⁶ Hansen & Petersen, 2014, s. 349-350 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 926.

KONKURSKARANTÆNE

Retspraksis viser, at det ikke er et krav, at de koncernforbundne virksomheder skal være økonomisk afhængige af hinanden samt at der foreligger årsagssammenhæng mellem konkurserne.

Hovedårsagen til at en person bliver pålagt konkurskarantæne er vedkommendes adfærd. Det skyldes, at de ikke-adfærdsrelaterede betingelser i sig selv ikke kan begrunde en konkurskarantæne. Personens adfærd skal være groft uforsvarlig forretningsførelse og påvise, at personen er uegnet som ledelsesmedlem. Vurderingen heraf skal tage hensyn til personens handlemåde og omstændighederne i sagen. Desuden skal adfærden betegnes som grov og have karakter af misbrug af reglerne. Yderligere skal det vurderes rimeligt at pålægge konkurskarantæne. Det kan konkluderes af retspraksis, at der er anlagt en stram linje i sagerne, og at overtrædelser af bogførings-, skatte- og momsloven er tillagt stor værdi i bedømmelsen af groft uforsvarlig forretningsførelse. Manglende bogføring er ikke et tilstrækkeligt grundlag i sig selv til at pålægge konkurskarantæne. Manglende bogføring kombineret med ufuldstændigt bilagsmateriale og uforsvarlig opbevaring heraf over en længere periode samt manglende regnskabsaflæggelse kan, ud fra retspraksis, afledes som værende groft uforsvarlig forretningsførelse. Omfanget og karakteren har betydning, samt om det besværliggør kurators arbejde i at undersøge selskabets økonomiske forhold, herunder at opdage økonomisk kriminalitet. Hvis bilagsmaterialet er forsvarlig opbevaret, men ikke bogført vil dette medføre en mere lempelig bedømmelse, hvis omstændighederne i sagen godtgør den manglende bogføring.

Hvis ledelsen har anvendt SKAT til finansiering af selskabets drift, vil dette være et væsentligt adfærdsmoment i vurderingen. Hvis SKAT grundet manglende bogføring og bilagsmateriale ikke har kunne fastsætte det reelle krav, vil det være skærpende omstændighed. Er selskabets bogføring derimod foretaget, bilagsmaterialet er forsvarligt opbevaret og ledelsen kan godtgøre deres forsøg på at skaffe likviditet til at betale skattegælden, vil denne adfærd ikke begrunde konkurskarantæne. Tabets størrelse og om hvorvidt SKAT har været kreditfacilitet for selskabet har stor betydning i en konkurskarantænesag. Ved misbrugslignende forhold vil det føre til en konkurskarantæne for ledelsen.

Højesteret har for nyligt vurderet to sager ud fra en helhedsvurdering af flere adfærdsmomenter. Den ene sag viste tydeligere forhold der havde karakter som misbrug af reglerne. Den anden

KONKURSKARANTÆNE

sag derimod var ledelsens forklaringer på sagens omstændigheder godtgjort i en sådan grad, at adfærden ikke kunne betegnes som værende grov. Efterfølgende er denne sag kendt som 22. august-sagen og har medgivet, at der skal mere til før adfærden kan føre til konkurskarantæne. Vigtig for sagen var, at opbygning af gæld til SKAT ikke i sig selv kan karakteriseres som groft uforsvarlig forretningsførelse.

Ulovlige aktionærlån der føre til manglende betaling af A-skat vil i størstedelen af tilfældene betegnes som groft uforsvarlig forretningsførelse. Lånet vil ikke i sig selv begrunde konkurskarantæne, men når det kombineres med betydelige tab for selskabets kreditorer, vil det betegnes som grov adfærd. At ledelsen har flere konkurser bag sig, vil alene ikke kunne begrunde en konkurskarantæne. Det er adfærden der har betydning, og om adfærden har gentaget sig i flere virksomheder. Drift efter håbløshedstidspunktet kan, hvis det er sket på bekostning af selskabets kreditorer, føre til en konkurskarantæne.

Når sagen afsluttes med, at direktøren pålægges konkurskarantæne, vil karantæneperioden som udgangspunktet være en treårig periode fra afgørelse i sagen. Hvis personen bliver pålagt flere konkurskarantæner, kan karantæneperioden strække sig op til ti år, fra den første afgørelse. Erhvervsstyrelsen føre register over pålagte konkurskarantæner og oplysningerne heri vil ikke være tilgængelige for offentligheden. Med gyldigt grundlag kan SKAT, politiet og skifteretten modtage oplysninger.

Konkurskarantæne har den betydning for den omfattede person, at vedkommende har forbud mod at deltage i ledelsen af en virksomhed uden at hæfte personligt og ubegrænset for dets forpligtelser. Forbuddet gælder både for nuværende og nye ledelseshverv, og personen vil på denne baggrund blive afmeldt fra de ledelseshverv, vedkommende har ved afgørelse om konkurskarantæne. Personen bliver ikke frataget sin rettighed til at eje kapitalandele i en virksomhed, men blot udøvelse af ledelsesbeføjelser. Samtidig med, at vedkommende heller ikke bliver frataget retten til at drive og lede personlig ejede virksomheder, hvor personen hæfter ubegrænset for gælden.

Hvis personen i karantæneperioden fortsætter med at udøve ledelsesbeføjelser i en virksomhed med begrænset hæftelse, vil det ved ny afgørelse om konkurskarantæne være muligt at pålægge

KONKURSKARANTÆNE

vedkommende en udvidet konkurskarantæne. Personen bliver herefter frataget retten til at være ledelsesmedlem for virksomheder med både begrænset og ubegrænset hæftelse. Den udvidede konkurskarantæne kan ikke pålægges ved førstegangstilfælde eller i tilfælde, hvor vedkommende har afsluttet en tidligere pålagt konkurskarantæne. Betingelserne kræver, at personen har foretaget groft uforsvarlig forretningsførelse i en anden virksomhed, mens personen var pålagt konkurskarantæne. Udover den udvidede konkurskarantæne er det muligt for skifteretten at kræve hel eller delvis hæftelse fra personen for virksomhedens udækkede gæld. Denne vurdering tages ud fra en rimelighedsbetragtning af sagens omstændigheder.

Afslutningsvis kan det konkluderes, at mange adfærdsmomenter i sig selv ikke kan føre til konkurskarantæne. Adfærden skal give klar udlægning af misbrug og grov karakter. Manglende bogføring vil ikke føre til konkurskarantæne, men i kombination med ufuldstændigt bilagsmateriale og manglende regnskabsaflæggelse vil konkurskarantæne med stor sandsynlighed pålægges, hvis omfanget er væsentligt. Gæld til SKAT kan heller ikke begrunde konkurskarantæne, men hvis gælden skyldes bevidst skatteunddragelse samt når SKAT forsætligt bruges som kreditfacilitet vil konkurskarantæne altid pålægges. Drift efter håbløshedstidspunktet og ulovligt aktionærlån vil alene ikke føre til karantæne, men hvis handlingerne er begået på bekostning af kreditorerne og det har medført betydelige tab, vil adfærdsmomenterne være grove og begrunde konkurskarantæne.

I rimelighedsvurderingen bliver konsekvensen af konkurskarantænen for personen opvejet imod den konsekvens personens handlinger har påført kreditorerne og specielt SKAT. Grænsen for groft uforsvarlig forretningsførelse er svær at klarlægge. Det skyldes, at reglernes skønsmæssige vurdering giver anledning til at vurdere den enkelte sags omstændigheder mere nøje. Selskabernes aktivitet og personernes adfærd er så forskellige, at det vil være den mest retsindige måde, at behandle sagerne. Mere retspraksis på området har dog skabt mere ensartet behandling og bedømmelse af grovheden i adfærden.

KONKURSKARANTÆNE

4 Et fælles register og de norske regler om konkurskarantæne

4.1 Et fælles EU-register over pålagte konkurskarantæner

4.1.1 Baggrunden for digitaliseringsforslaget om et fælles digitalt værktøj

Kommissionen har stillet forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv om ændring af direktiv 2017/1132/EU¹²⁷ for så vidt angår brugen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, COM(2018) 239 final¹²⁸, herefter ”digitaliseringsforslaget”.¹²⁹

Digitaliseringsforslaget har til hensigt at supplere EU’s gældende selskabsretsregler og gøre direktivet letforståeligt og præcist. Digitaliseringsforslaget bygger på en udvidelse af registersammenkoblingssystemet, BRIS (Business Registers Interconnection System), der tilstræber at være et register, der giver medlemslandene let adgang til informationer om selskaber i EU.¹³⁰ Registeret gør det nemmere for medlemslandene at kommunikere med hinanden elektronisk. Lige nu er officielle oplysninger om virksomheder i andre medlemslande ikke let tilgængelige på tværs af grænserne.¹³¹

Formålet med digitaliseringsforslaget er at skabe økonomisk vækst og beskæftigelse for sunde og fremgangsrige selskaber på det indre marked i EU. Selskaberne har brug for bedre muligheder til at imødegå nye økonomiske og sociale udfordringer i en globaliseret og digital verden. Samtidig, har det offentlige en interesse i at beskytte medarbejdere, kreditorer og minoritetsaktionærer. Digitaliseringsforslaget vil skabe de nødvendige forholdsregler for bekæmpelse af svig og misbrug.¹³²

---

¹²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU: *Om visse aspekter af selskabsretten.*

¹²⁸ COM(2018) 239 final: *Om ændring af direktiv 2017/1132/EU for så vidt angår brugen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret.*

¹²⁹ COM(2018) 239 final s. 1.

¹³⁰ COM(2018) 239 final s. 6.

¹³¹ <https://ec.europa.eu/cefdigital/wiki/pages/viewpage.action?pageId=46992657>

¹³² COM(2018) 239 final s. 2.

KONKURSKARANTÆNE

Det nuværende direktiv indeholder kapitel III om Offentlighed og sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre. Artikel 13 fastlægger anvendelsesområdet:

Artikel 13, anvendelsesområde: De i denne afdeling foreskrevne samordningsforanstaltninger finder anvendelse på medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser vedrørende selskabsformer anført i bilag II.

Anvendelsesområdet udtrykker ikke en klar håndtering af registeret og medlemslandene vil have store fortolkningsmomenter, der vil føre til uensartet gennemførelse på nationalt niveau. Digitaliseringsforslaget udtrykker, at det nuværende direktivs krav er begrænsede og upræcise. Det nuværende direktiv indeholder få digitaliseringsselementer, eksempelvis mangler forpligtelsen til at stille oplysninger om selskaber med begrænset ansvar til rådighed online.¹³³

Selskabernes aktiviteter involverer i stigende grad brugen af digitale værktøjer. Der er ligeledes et stort behov for anvendelse af digitale værktøjer til kontakt med de offentlige myndigheder i medlemslandene. Der er betydelige forskelle, når det angår, om medlemslandene har digitale værktøjer tilgængelige for selskaberne inden for selskabsrettens område. Medlemslandene tilbyder alt fra avancerede digitale værktøjer til slet ingen digitale værktøjer.¹³⁴

Der mangler ens regler for onlineregistrering, indberetning og offentliggørelse for medlemslandene. Forskellene skaber unødige omkostninger og ekstra arbejde for de selskaber, der ønsker at etablere sig i andre medlemslande. Medlemslandene har forskellige procedurer for registrering af selskaber, eksempelvis kun online registrering eller kun registrering ved fysisk tilstedeværelse. Det er oftest dyrere og mere tidskrævende i de medlemslande, hvor der kun tilbydes fysisk registrering, som skal udfyldes på papir.¹³⁵

Digitaliseringsforslaget bygger på et nærhedsprincip, der sikrer et velfungerende indre marked i EU med lige vilkår i alle medlemslande indenfor brugen af digitale værktøjer. Ifølge digitaliseringsforslaget skal medlemslandene sikre, at det er muligt for selskaberne at anvende online værktøjer til registrering af selskabet eller indberetning af ændringer. Medlemslandene

---

¹³³ COM(2018) 239 final s. 3.

¹³⁴ COM(2018) 239 final s. 2.

¹³⁵ COM(2018) 239 final s. 3-4.

KONKURSKARANTÆNE

gives fuld fleksibilitet til at implementere registeret i overensstemmelse med deres nationale lovgivning og systemer.¹³⁶

Digitaliseringsforslaget vil ændre navnet på direktivets kapitel III til Onlineregistreringer og -indberetning, offentliggørelse og registre, samt supplere artikel 13 med artikel 13a til 13i.¹³⁷ Digitaliseringsforslaget fastsætter indenfor anvendelsesområdet, nogle forholdsregler mod svig og misbrug ved brugen af registersammenkoblingssystemet i medlemslandene. Eksempelvis ved indførelsen af bestemmelsen om anerkendelse af identifikationsmidler og bestemmelsen om et fælles register over direktører, der er pålagt konkurskarantæne.¹³⁸

For at sikre pålidelighed og undgå identitetssvig, er bestemmelsen om identifikationsmidler essentiel. Medlemslandene skal sikre troværdigheden af dokumentationen, der kommer fra deres nationale registre. Det skyldes, at de øvrige medlemslande skal benytte den elektroniske identifikation af personer i forbindelse med onlineregistrering og -indberetning af selskaber. Der skal foretages en kontrol af identiteten samt rets- og handleevnen af de personer, som ønsker at etablere et selskab.¹³⁹

Digitaliseringsforslagets ændringer hænger sammen med direktivets artikel 14 og 16. Artikel 14 bestemmer hvilke oplysninger og dokumentation der skal videregives til registersammenkoblingssystemet. De væsentligste oplysninger og dokumentation er følgende:

- Stiftelsesoverenskomsten og vedtægter, samt ændringer heri.
- Indtræden, udtræden samt identitet for personen med ledelseshverv
- Størrelsen på selskabskapitalen
- Regnskab for hvert regnskabsår

Artikel 16 kræver, at alle medlemslande har et centralt register, et handelsregister eller et selskabsregister, hvor der oprettes en aktmappe for ethvert selskab, som er registreret i landet. Medlemslandene skal give ethvert selskab en unik identifikator, som kan identificere det enkelte selskab i registersammenkoblingssystemet. Denne unikke identifikator skal mindst

---

¹³⁶ COM(2018) 239 final s. 7-8.

¹³⁷ COM(2018) 239 final s. 22-27.

¹³⁸ COM(2018) 239 final s. 5.

¹³⁹ COM(2018) 239 final s. 13 og s. 18.

KONKURSKARANTÆNE

indeholde elementer, der identificere medlemslandet, det oprindelige nationale register og selskabsnummeret samt øvrige elementer der kan forhindre fejl.

4.1.2 EU-register for direktører, der er pålagt konkurskarantæne

Det er digitaliseringsforslagets artikel 13h, der fastlægger hvordan registersammenkoblings-systemet skal behandle direktører, der er pålagt konkurskarantæne:¹⁴⁰

Artikel 13h, Direktører pålagt konkurskarantæne: 1. Hvis medlemsstaterne fastsætter regler vedrørende direktører pålagt konkurskarantæne som omhandlet i artikel 13f, stk. 4, litra d), kan det register, hvor selskabet skal registreres, via registersammenkoblingssystemet omhandlet i artikel 22 anmode om bekræftelse fra registrene i andre medlemsstater af, hvorvidt den person, som skal udnævnes som direktør for selskabet, p.t. er frataget retten til at fungere som direktør i disse andre medlemsstater. Med henblik på denne artikel omfatter direktører alle de i artikel 14, litra d), nævnte personer.

2. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at deres registre via det i artikel 22 omhandlede system er i stand til at levere de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel, samt oplysninger om den periode, en eventuel konkurskarantæne er i kraft. Disse oplysninger stilles til rådighed med henblik på registrering, og medlemsstaterne kan ligeledes give en begrundelse for udelukkelse.

3. Medlemsstaterne kan afvise udnævnelsen af en person som direktør af et selskab, hvis vedkommende p.t. er pålagt konkurskarantæne i en anden medlemsstat.

4. Stk. 1, 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse, hvis et selskab indberetter oplysninger om udnævnelsen af en ny direktør til registret, jf. artikel 16.

Artikel 13h omhandler, at medlemslandene skal fastsætte ensartede regler, herunder procedure for kontrol af direktører inden de indtræder i ledelseshverv i medlemslandet. Kontrollen skal ske op imod registersammenkoblingssystemet, hvori alle medlemslandene har overført oplysninger fra deres nationale registre om hvilke personer, der er pålagt konkurskarantæne efter medlemslandets lovgivning. Medlemslandene kan med gyldigt grundlag anmode registersammenkoblingssystemet om oplysninger om en person er pålagt konkurskarantæne i et andet medlemsland. Registersammenkoblingssystemet skal indeholde oplysninger om

---

¹⁴⁰ COM(2018) 239 final s. 27.

KONKURSKARANTÆNE

karantæneperioden, herunder hvornår den begynder og hvornår den slutter. Det er muligt for medlemslandene at give en begrundelse for den pålagte konkurskarantæne.¹⁴¹

Registersammenkoblingssystemet skal give medlemslandene mulighed for at forebygge svigagtig adfærd og groft uforsvarlig forretningsførelse ved at afvise indsættelsen af en person i ledelsen af et selskab, hvis vedkommende er pålagt konkurskarantæne i et andet medlemsland. Det er det enkelte medlemslands pligt at sikre, at deres nationale register kan levere korrekte oplysningerne om konkurskarantæner til registersammenkoblingssystemet.

Medlemslandenes nationale regler om konkurskarantæne vil ikke ændres ifølge digitaliseringsforslaget. Fortroligheden af oplysningerne om konkurskarantæne skal, i forbindelse med overførslen fra register til register, reguleres af national lovgivning. Det er også medlemslandenes ansvar, at de ved implementering af digitaliseringsforslaget sikrer overholdelse af reglerne i persondataforordningen.¹⁴²

4.2 De norske konkurskarantænereregler sammenlignet med de danske

Hvis digitaliseringsforslaget bliver vedtaget, skal alle medlemslande overføre oplysninger til registersammenkoblingssystemet om direktører, der er pålagt konkurskarantæne. Konkurskarantænen pålægges efter det enkelte medlemslands nationale lovgivning. I den forbindelse vil der blive set på forskellen mellem den danske og den norske lovgivning om konkurskarantæne.

Norge er ikke medlem af EU, dog indgår landet i forskellige EU-samarbejder herunder Schengen, EFTA og EØS. EØS er det Europæiske Økonomiske Samarbejde og omhandler EU's indre marked, der tillader fri bevægelighed for varer, kapital, personer og tjenesteydelser. Alle love og regler knyttet til EU's indre marked vedtaget af EU, gælder alle EØS-lande.¹⁴³ Dette betyder, at Norge er omfattet af reglerne i 2017/1132/EU og skal dermed også indføre reglerne efter COM(2018) 239 final, hvis digitaliseringsforslaget bliver vedtaget.

---

¹⁴¹ COM(2018) 239 final s. 27.

¹⁴² COM(2018) 239 final s. 19.

¹⁴³ www.eu.dk/da/fakta-om-eu/eu-og-omverden/eoes

KONKURSKARANTÆNE

De norske regler om konkurskarantæne findes i Lov om gjeldsforhandling og konkurs¹⁴⁴, herefter ”norsk konkurslov”, i kapitel 18, Regler som hindrer konkursskyldnere m v i å drive næringsvirksomhed i selskabsform, under §§ 142-143a.

De norske konkurskarantæneeregler bygger på at stoppe ”konkursgjengangere”, som efter en konkurs med et selskab fortsætter driften i et ny selskab, indtil dette går konkurs, hvorefter de fortsætter igen i et nyt selskab.¹⁴⁵ Formålet med reglerne er, at effektivt få standset en uforsvarlig person og forhindre vedkommende i at fortsætte sine uansvarlige handlinger i et nyt selskab.¹⁴⁶

Ens for reglerne om konkurskarantæne i Danmark og Norge er, at formålet med reglerne er at stoppe konkursrytteri og økonomisk kriminalitet. Indsatsen på området startede allerede i Norge med lovgivningen herom, som trådte i kraft i 1986. Hvorimod konkurskarantæne er et forholdsvist nyt begreb i Danmark, da reglerne først trådte i kraft ca. 30 år senere i 2014. For at sammenligne reglerne vil det efterfølgende afsnit være bygget op omkring samme underpunkter som i første del af specialet i afsnit 4 om de danske regler om konkurskarantæne.

4.2.1 Betingelserne for at pålægge konkurskarantæne

4.2.1.1 Kurators begæring

Beslutning om konkurskarantæne skal træffes ved kendelse af den skifteret, som behandler konkursboet, jf. norsk konkurslov § 143, stk. 1. Retten kan selv starte sag om konkurskarantæne eller på baggrund af indstilling fra kurator.¹⁴⁷ Boet og anklagemyndigheden har ret, men ikke pligt, til at optræde som part i sagen, jf. norsk konkurslov § 143, stk. 2.

Kurator skal inden tre måneder efter konkursens indtræden give oplysninger til skifteretten om, hvorvidt der foreligger forhold, som omfattes af reglerne om konkurskarantæne, jf. norsk

---

¹⁴⁴ LOV-1984-06-08-58 Lov om gjeldsforhandling og konkurs (*Konkursloven*).

¹⁴⁵ Konkursrådet, 1999, punkt 1. Karantenereglernes formål.

¹⁴⁶ Børresen, 2017, s. 111.

¹⁴⁷ Betænkning nr. 1525/2011, s. 62.

KONKURSKARANTÆNE

konkurslov § 120, stk. 1, nr. 7. Det er skifteretten, som har kompetencen til at træffe afgørelse om konkurskarantæne og det kan ske uden begæring fra kurator.¹⁴⁸

Kendelsen kan helt eller delvis omgøres efter begæring herom fra en part, hvis der foreligger nye oplysninger, jf. norsk konkurslov § 143, stk. 4. Dette kan både betyde, at der bliver pålagt konkurskarantæne eller en konkurskarantæne frafalder.

Sammenlignet med de danske regler:

Skifteretten har ifølge den norske konkurslov et større råderum og kan ex officio igangsætte undersøgelser og på baggrund af disse pålægge konkurskarantæne, uden begæring fra kurator. Ifølge den danske konkurslov er det ikke muligt, da kurator er den eneste, der har beføjelsen til at indstille til sag om konkurskarantæne. Ifølge de danske regler er det muligt for skifteretten, at anmode kurator om at foretage yderligere indstilling.¹⁴⁹

Fordelen ved, at skifteretten kan igangsætte en sag om konkurskarantæne uden kurator er, set fra skifteretten side, at skifteretten ikke er så afhængige af kurators vurdering af omstændighederne i sagen. En ulempe derimod, er at skifteretten alene kan træffe beslutning uden kurator, som må formodes at have størst kendskab til sagens omstændigheder, som led i kurators behandling af konkursboets interesser.

4.2.1.2 Tidsfrist

Reglerne om konkurskarantæne gælder kun den person, som i løbet af det sidste år før konkursåbningen har deltaget i ledelsen af selskabet, jf. norsk konkurslov § 142, stk. 6.

Sammenlignet med de danske regler:

Den danske konkurslov har en enslydende bestemmelse, da reglerne gælder hvis en person har deltaget i ledelsen senere end et år før fristdagen.¹⁵⁰ Tidsperioden er for begge lande et år før konkursens indtræden og vurderes som værende en rimelig periode, da en ny ledelse i denne periode burde kunne rette op på uforsvarlige forhold.

---

¹⁴⁸ Konkursrådet, 1999, punkt 6. Saksbehandlingsregler.

¹⁴⁹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 110, L 131 FT 2012-13, s. 17, Hansen & Petersen, 2014, s. 335 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 894.

¹⁵⁰ L 131 FT 2012-13, s. 28 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 894-895.

KONKURSKARANTÆNE

4.2.1.3 Personkreds

Konkurskarantænereglerne gælder kun for den som ifølge norsk konkurslov § 142, stk. 6, i løbet af det sidste år før konkursen, har:

- 1) Været fuldt ansvarlig deltager i et interessentskab eller kommanditselskab.
- 2) Formelt har haft eller reelt har udøvet hvervet som bestyrelsesmedlem eller direktør for et selskab beskrevet i stk. 5.¹⁵¹

Reglerne gælder også personer, der er gået konkurs med deres personlig ejede virksomhed, selvom dette ikke umiddelbart fremgår af lovgivningen.¹⁵²

Konkurskarantænen hindrer ikke vedkommende i at etablere en ny personlig ejet virksomhed, men det skal ikke være muligt for vedkommende at starte et selskab med begrænset ansvar. Stråmænd kan pålægges konkurskarantæne, da vedkommende formelt har haft ledelseshvervet og har ladet sig udnytte af andre.¹⁵³

Sammenlignet med de danske regler:

Det er direktøren, bestyrelsen og tilsynsrådet, som både har været registreret eller som reelt har udført ledelseshvervet, der kan pålægges konkurskarantæne ifølge de danske regler.¹⁵⁴ Reglerne i begge lande gælder også for stråmandskonstruktioner¹⁵⁵ samt personer der driver personlig ejet virksomhed.¹⁵⁶ I Danmark gælder reglerne alle personer ligegyldigt statsborgerskab,¹⁵⁷ det samme antages at være gældende i Norge. Da de er underlagt EU-retten regler om, at alle EU-borgere har ret til at etablere virksomhed i alle medlemslande. Det er en fordel for reglernes formål, at alle ledelseshverv kan pålægges konkurskarantæne. En person kan derfor ikke gemme sig bag et ledelseshverv, som ikke er omfattet.

---

¹⁵¹ Børresen, 2017, s. 111.

¹⁵² Børresen, 2017, s. 111 og Konkursrådet, 1999, punkt 2. Hvem kan ilegges konkurskarantene?.

¹⁵³ Konkursrådet, 1999, punkt A.6. Nærmere om karanteneforslaget.

¹⁵⁴ Betænkning nr. 1525/2011, s. 98, L 131 FT 2012-13, s. 12 og Neville & Sørensen, 2013, s. 175-176.

¹⁵⁵ Betænkning nr. 1525/2011, s. 98-99, Hansen & Petersen, 2014, s. 331, og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 899.

¹⁵⁶ Betænkning nr. 1525/2011, s. 91-92, L 131 FT 2012-13 s. 9 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 896-897.

¹⁵⁷ Betænkning nr. 1525/2011, s. 99 og Neville & Sørensen, 2013, s. 176-177.

KONKURSKARANTÆNE

4.2.1.4 Virksomhed

Den norske konkurslov bruger ”selskab” i bestemmelserne, selvom reglerne også gælder for personlig ejet virksomhed. Med selskab menes aksjeselskab, allmennaksjeselskab, forretningsafdeling av utenlandsk selskab, næringsdrivende stiftelse, boligbyggelag, borettslag, samvirkeforetak, gjensidig forsikringsselskab og statsforetak, jf. norsk konkurslov § 142, stk. 5.¹⁵⁸

Sammenlignet med de danske regler:

En person kan pålægges konkurskarantæne efter de norske og danske regler, hvis vedkommende har ageret ledelse for hvilken som helst slags virksomhed, både kapitalselskab og personlig ejet virksomhed.¹⁵⁹ Så længe virksomheden er gået konkurs og er under konkursbehandling i det pågældende land.

Det er en fordel at have personlig ejet virksomhed med i reglernes anvendelsesområde. Det skyldes, at en person, der har hæftet personligt i forbindelse med vedkommendes virksomheds konkurs, formodes at have incitament til at starte et selskab med begrænset hæftelse, så vedkommende kan fortsætte sin adfærd uden at hæfte personligt igen. Dette bliver forhindret ved en konkurskarantæne, så hvis personen ønsker at fortsætte som erhvervsdrivende, skal vedkommende igen hæfte personligt og ubegrænset.

4.2.1.5 Adfærd

Norsk konkurslov fastlægger i § 142, stk. 1, at en skyldner hvis bo er taget under konkursbehandling kan blive pålagt konkurskarantæne, hvis:

- 1) Vedkommende med ”skjellig” grund mistænkes for en strafbar handling i forbindelse med konkursen eller den virksomhed som er insolvent.
- 2) Vedkommende på grund af uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at oprette et nyt selskab eller være bestyrelsesmedlem eller direktør for et sådant selskab.¹⁶⁰

Udtrykket ”skjellig” betyder, ligesom den danske betydning af ordet,¹⁶¹ gyldig, rimelig og tilstrækkelig. Når skellig bruges ovenfor skal det forstås således, at der med gyldig grund skal

---

¹⁵⁸ Børresen, 2017, s. 111.

¹⁵⁹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 91-92.

¹⁶⁰ Børresen, 2017, s. 111.

¹⁶¹ www.sproget.dk/lookup?SearchableText=skellig

KONKURSKARANTÆNE

foreligge en mistanke af en vis styrke, som er baseret på konkrete omstændigheder, før der kan pålægges konkurskarantæne.¹⁶² Der skal være mistanke om en strafbar handling, som har tilknytning til virksomheden eller som er begået i forbindelse med konkursen.¹⁶³ Det skal være mere sandsynligt, at personen har begået en strafbar handling end at vedkommende ikke har gjort det.

For at pålægge konkurskarantæne efter denne betingelse skal der foreligge en klar angivelse af hvilke lovovertrædelser, som med gyldig grund er overtrådt. Andre lovbrud, som er begået af selskabet for eksempel brud på markedsføringsloven, kan ikke begrunde pålægning af konkurskarantæne. Dernæst skal det beskrives hvilke handlinger, der menes at dække gerningsindholdet, og hvornår handlingerne er begået. Det er vigtigt for sagen, at der bliver præciseret hvilke tilknytningsforhold personen har til selskabet. Der skal ske klar angivelse af den rolleposition, som personen har haft og hvordan disse knytter sig til de konkrete karantænebetingende forhold.¹⁶⁴

En person kan blive pålagt konkurskarantæne, hvis en af de to grundbetingelser er opfyldt. Kan første betingelse ikke opfyldes, vil den anden betingelse vurderes. Den anden betingelse bruges når det antages, at personen på grund af uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at stifte et nyt selskab eller være ledelsesmedlem i et sådant selskab. Vurderingen skal ske ud fra et skøn om personen er egnet til at udøve ledelsesbeføjelser i et nyt selskab. Der skal være årsagssammenhæng mellem den uforsvarlige forretningsførelse og den formodede usikkerhed til personens ledelseshverv i et nyt selskab.¹⁶⁵

Hvis mindst en af de to grundbetingelser for at pålægge karantæne er opfyldt, skal der foretages en rimelighedsvurdering. Vurderingen skal lægge vægt på om det er rimeligt at pålægge konkurskarantæne på baggrund af personens adfærd og sagens omstændigheder, jf. norsk konkurslov § 142, stk. 2.

---

¹⁶² Betænkning nr. 1525/2011, s. 57.

¹⁶³ Konkursrådet, 1999, punkt 3. Når kan karantene ilegges?.

¹⁶⁴ Konkursrådet, 1999, punkt A.5. Vilkår for karantene.

¹⁶⁵ Konkursrådet, 1999, punkt 3. Når kan karantene ilegges?.

KONKURSKARANTÆNE

Vurderingen skal tage højde for den enkelte persons situation og tage hensyn til arten af de forhold, der begrundet konkurskarantæne. Personens rolle i handlingsforløbet og den konkrete betydning en konkurskarantæne vil have for personen, skal også indgå i vurderingen. Det vil have en væsentlig betydning, hvis personen anses som en ”konkursgjenganger”.¹⁶⁶

Sammenlignet med de danske regler:

Efter norsk konkurslov er der to grundbetingelser, hvorefter en person kan blive pålagt konkurskarantæne. Den danske konkurslov bygger på en grundlæggende betingelse om, at der skal være udvist groft uforsvarlig forretningsførelse, der gør personen uegnet til at varetage ledelseshvervet.¹⁶⁷ Den danske betingelse er meget sammenlignelig med den anden betingelse ifølge de norske regler. Det er ikke angivet direkte i en bestemmelse i den danske konkurslov, at mistanke om en strafbar handling i forbindelse med konkursen eller med virksomheden under konkurs, kan begrunde en konkurskarantæne. Betænkningen beskriver, at strafbare handlinger er omfattet af begrebet ”uforsvarlig forretningsførelse”.¹⁶⁸

Ens for den norske og danske konkurslov er, at det ikke har betydning om selskabet har overtrådt anden lovgivning som eksempelvis markedsføringsloven.

I forhold til kravet om årsagssammenhæng i den norske konkurslov, skal der efter de danske regler ikke påvises nogen form for årsagssammenhæng mellem konkurs og den groft uforsvarlig forretningsførelse.¹⁶⁹ Indirekte forligger der imidlertid et krav om årsagssammenhæng. Ledelsens adfærd er årsag til konkursen, og ledelsen bliver på grund af konkursens omstændigheder vurderet som uegnet. En åbenbar mangel på årsagssammenhæng, vil have en lempelig vurdering.¹⁷⁰ Der vil imidlertid være samme krav til vurderingen af årsagssammenhæng, som sammenlignet med de norske regler om årsagssammenhæng mellem adfærden og usikkerheden for fremtidige ledelseshverv.

Rimelighedsvurderingen af en persons handlemåde og sagens øvrige omstændigheder, er i forbindelse med sagen om konkurskarantæne et væsentligt moment,¹⁷¹ i både den danske og

---

¹⁶⁶ Børresen, 2017, s. 112 og Konkursrådet, 1999, punkt 3. Når kan karantene ilegges?.

¹⁶⁷ Betænkning nr. 1525/2011, s. 10 og Hansen & Petersen, 2014, s. 328.

¹⁶⁸ Betænkning nr. 1525/2011, s. 13.

¹⁶⁹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 141, L 131 FT 2012-13 s. 12 og s. 29 og Neville & Sørensen, 2013, s. 177-178

¹⁷⁰ Petersen & Ørgaard, 2018, s. 900.

¹⁷¹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 139-140, Hansen & Petersen, 2014, s. 328 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 901.

KONKURSKARANTÆNE

norske konkurslov. Ligeledes er det ens for begge konkurslove, at tidligere konkurser skal have betydning i vurderingen.¹⁷² Samtidig med en mere lempelig vurdering for førstegangstilfælde. Ligheden i rimelighedsvurderingen kan også ses i forhold til vurderingen om hvilke konsekvenser en konkurskarantæne vil have for personens fremtidige levevilkår.¹⁷³

4.2.2 Efter konkurskarantænen er pålagt

4.2.2.1 Varighed og ikrafttræden

Pålægning af konkurskarantæne indebærer, at personen i en toårig periode fra konkursåbningen ikke må stifte de i stk. 5 beskrevne selskaber, eller påtage sig ledelseshvervet for nye selskaber, jf. norsk konkurslov § 142, stk. 3.

Konkurskarantæne træder ikke i kraft automatisk og karantæneperioden er to år fra konkursåbningen, hvis ikke andet er bestemt af skifteretten. Skifteretten kan beslutte, at konkurskarantænen i stedet skal være to år fra det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse i sagen eller en dato mellem konkursåbningen og afgørelsesdatoen. Denne beslutning skal tages ud fra et rimelighedsperspektiv. Rimelighedsvurderingen skal tage højde for de ledelseshverv som vedkommende allerede har samt personens fremtidsudsigter.¹⁷⁴ Dato for konkursåbning er den dag retten modtager begæring om konkurs, jf. norsk konkurslov § 70, stk. 1.

Ifølge den norske konkurslov bør konkurskarantænen starte ved konkursåbningen, dog viser praksis at i de fleste tilfælde er fristen imidlertid fastsat til et senere tidspunkt, så karantæneperioden bliver to effektive år.¹⁷⁵

Sammenlignet med de danske regler:

Ifølge dansk konkurslov skal konkurskarantæne pålægges i tre år, medmindre der er særlig grundlag for at mindske denne karantæneperiode. Karantæneperioden træder altid i kraft på tidspunktet for den endelige afgørelse i sagen.¹⁷⁶ Det er en forskel i forhold til den norske

---

¹⁷² Betænkning nr. 1525/2011, s. 139 og Hansen & Petersen, 2014, s. 328-329.

¹⁷³ Betænkning nr. 1525/2011, s. 140, Hansen & Petersen, 2014, s. 330 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 901.

¹⁷⁴ Børresen, 2017, s. 112 og Konkursrådet, 1999, punkt 5. Karantenens varighet.

¹⁷⁵ Børresen, 2017, s. 112-113.

¹⁷⁶ Betænkning nr. 1525/2011, s. 16, s. 104, Hansen & Petersen, 2014, s. 332 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 904-905 og s. 929.

KONKURSKARANTÆNE

konkurslov, hvor der ikke gives mulighed for ændring af karantæneperiodens varighed, men i stedet gives der mulighed for at ændre ikrafttrædelsestidspunktet. En fordel ved dette er, at skifteretten ved lang procestid kan lægge ikrafttrædelsen før datoen for den endelige afgørelse, så vedkommende, der er pålagt konkurskarantæne, ikke bliver straffet længere end nødvendigt. Det vil have samme effekt som efter de danske regler, hvor karantæneperioden mindskes ved særlige grundlag, herunder lang procestid.¹⁷⁷ Det væsentlige for begge regelsæt er et hensyn til, at personen ikke bliver pålagt en unødigt lang konkurskarantæne.

Om en konkurskarantæne pålægges for en toårig og treårig karantæneperiode anses ikke som en væsentlig forskel på de danske og norske regler. Et år kan have betydning for den involverede person, hvis personen blot venter på at starte et selskab igen. Derimod for personer, der har fundet en anden beskæftigelse, vil det ikke have betydning om karantæneperioden er to eller tre år.

Karantæneperioden kan være op til ti år, ifølge de danske regler. Det skyldes de omstændigheder, der foreligger, hvis personen i gældende karantæneperiode pålægges en ny konkurskarantæne. Den nye karantæneperiode vil blive lagt i forlængelse af den forrige konkurskarantæne og karantæneperioden kan således løbe op til ti år efter den første konkurskarantæne.¹⁷⁸ En sådan bestemmelse findes ikke i de norske regler. Skifteretten har dog præciseret, at en ny pålagt konkurskarantæne vil lægges i forlængelse af en allerede pålagt konkurskarantæne.¹⁷⁹ Der er ikke fastsat et maksimum i forhold til karantæneperiodens længde ifølge de norske regler.

Den norske konkurslov har ikke en undtagelse i forhold til koncernforbundne virksomheder, modsat den danske konkurslov. De danske regler tager højde for den økonomiske afhængighed mellem koncernforbundne selskaber. Ledelsen heraf kan kun blive pålagt en konkurskarantæne, hvis flere selskaber i koncernen går konkurs indenfor en begrænset tidsperiode.¹⁸⁰ Hvilket er en fordel for personen, der har drevet aktivitet i flere selskaber, idet vedkommende ikke bliver fratrukket retten til at lede selskaber i en længere periode end hvis personen havde foretaget

---

¹⁷⁷ Betænkning nr. 1525/2011, s. 104, s. 143, Hansen & Petersen, 2014, s. 333 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 904.

¹⁷⁸ Betænkning nr. 1525/2011, s. 16, s. 104, Hansen & Petersen, 2014, s. 332 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 904-905 og s. 929.

¹⁷⁹ Konkursrådet, 1999, punkt A.7. Omfanget af karantæne.

¹⁸⁰ Betænkning nr. 1525/2011, s. 137, Hansen & Petersen, 2014, s. 332-333, og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 902.

KONKURSKARANTÆNE

samme aktivitet fra et selskab. Ifølge de danske regler er der ikke krav til økonomisk afhængighed og personen kan have drevet flere koncernforbundne selskaber uden tilknytning til hinanden.¹⁸¹ I tilfælde af selskabernes konkurs vil personen kun blive pålagt en konkurskarantæne. Det vurderes som en ulempe, da de danske regler ikke tager højde for personens uforsvarlige handlinger i uafhængige koncernforbundne selskaber.

4.2.2.2 Registrering af konkurskarantæne

Personer, der er pålagt konkurskarantæne, skal registreres i konkursregisteret, jf. norsk konkurslov § 144, stk. 2. Enhver kan ved henvendelse til konkursregisteret få oplyst, om en person på tidspunktet for henvendelsen er pålagt konkurskarantæne. Oplysninger om en persons tidligere konkurskarantæner, kan kun anskaffes af domstolene, politiet, anklagemyndigheden, kurator, kredittilsynet, skatte- og afgiftsmyndighederne og af den pågældende selv.¹⁸²

Sammenlignet med de danske regler:

Ifølge den danske konkurslov skal Erhvervsstyrelsen føre et register over pålagte konkurskarantæner.¹⁸³ Dette register er modsat det norske register ikke tilgængeligt for offentligheden, men alene tilgængeligt for SKAT, politiet og skifteretten. Der med gyldig anmodning kan modtage oplysninger om en person fra registeret.¹⁸⁴

Den norske konkurslov giver befolkningen indsigt i pålagte konkurskarantæner. Offentliggørelsen formodes at udvide effekten af en pålagt konkurskarantæne. Ulempen er, at det kan have en voldsom effekt for personen, når vedkommendes uforsvarlige handlinger kommer til offentligt skue. Afvejningen kan være vanskelig og specielt når det omhandler førstegangstilfælde, da offentliggørelse kan have en påvirkning på vedkommendes fremtidige hverdag. Eksempelvis hvis en arbejdsgiver afviser en jobansøger eller hvis kreditinstitutterne afviser at yde lån. Hensynet til kreditorer og forbrugere taler modsætningsvis for en offentliggørelse. Spørgsmålet er om, hvorvidt en kreditor eller forbruger ville tjekke registeret inden samarbejde eller køb. Den reelle påvirkning af en offentliggørelse er svær at klarlægge, men det vurderes at være en bevæggrund for at overholde reglerne.

---

¹⁸¹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 141-142 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 902-903.

¹⁸² Betænkning nr. 1525/2011, s. 61.

¹⁸³ Betænkning nr. 1525/2011, s. 18, s. 114-115, L 131 FT 2012-13 s. 20 og Hansen & Petersen, 2014, s. 352.

¹⁸⁴ L 131 FT 2012-13 s. 20, Hansen & Petersen, 2014, s. 352 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 929.

KONKURSKARANTÆNE

4.2.2.3 Betydning for fremtidig ledelse af virksomheder

Retsvirkningerne efter pålagt konkurskarantæne betyder, at personen i en toårig periode ikke må stifte selskaber, der er beskrevet i stk. 5, eller påtage sig eller udøve nye hverv som bestyrelsesmedlem eller direktør i et sådant selskab, jf. norsk konkurslov § 142, stk. 3.

En person, der er pålagt konkurskarantæne, bliver frataget retten til at stifte nye selskaber. Reglerne sætter ingen begrænsning for, at vedkommende kan eje aktier og købe nye aktier i et eksisterende selskab i karantæneperioden. Stiftelse af et nyt selskab med hjælp fra en stråmand, hvor hensigten fra begyndelsen er at overdrage ejerskabet til personen, der er pålagt konkurskarantæne, vil være en overtrædelse af konkurskarantænen.¹⁸⁵

Når en person er pålagt konkurskarantæne kan vedkommende ikke påtage sig eller udøve nye ledelseshverv som bestyrelsesmedlem eller direktør. Dette gælder både formelle og reelle ledelseshverv. Personen kan i karantæneperiode fortsætte sine ledelseshverv i de selskaber vedkommende havde inden konkursåbningen.¹⁸⁶

Skifteretten har mulighed for at pålægge en udvidet konkurskarantæne jf. norsk konkurslov § 142, stk. 4. Den udvidede konkurskarantæne fratager personen fra at udøve alle ledelseshverv, både nuværende og nye, som bestyrelsesmedlem eller direktør, for de i stk. 5 omtalte selskaber i en toårig periode. Den udvidede konkurskarantæne kan kun pålægges, hvis betingelsen i § 142, stk. 1, nr. 1, er opfyldt. I tilfælde, hvor personen pålægges konkurskarantæne grundet, at vedkommende med gyldig grund mistænkes for en strafbar handling. Denne udvidede konkurskarantæne ændrer ikke på karantæneperiodens varighed.¹⁸⁷

Den norske konkurslov har intet forbud mod, at en person, som er pålagt konkurskarantæne, kan drive selvstændig virksomhed med ubegrænset hæftelse.¹⁸⁸ Personen kan begynde ny virksomhed i form af enkeltmandsvirksomhed, interessentskab eller anden selskabsform som ikke er omfattet af norsk konkurslov § 142, stk. 5.¹⁸⁹

---

¹⁸⁵ Konkursrådet, 1999, punkt 4. Virkning av konkurskarantene.

¹⁸⁶ Børresen, 2017, s. 111 og Konkursrådet, 1999, punkt 4. Virkning av konkurskarantene.

¹⁸⁷ Børresen, 2017, s. 112 og Konkursrådet, 1999, punkt 4. Virkning av konkurskarantene.

¹⁸⁸ Børresen, 2017, s. 111.

¹⁸⁹ Konkursrådet, 1999, punkt 4. Virkning av konkurskarantene.

KONKURSKARANTÆNE

Den som forsætligt eller uagtsomt optræder i strid med kendelsen efter § 143, straffes med bøde eller med fængsel indtil 3 måneder, jf. norsk konkurslov § 143a.

Sammenlignet med de danske regler:

Den væsentligste forskel på den danske og norske konkurslov er, at en person kun forbydes at stifte nye selskaber og påtage sig nye ledelseshverv ifølge de norske regler. Imidlertid fratages en person både retten til nuværende og nye ledelseshverv efter de danske regler.¹⁹⁰ En fordel med de norske regler er i tilfælde, hvor en person er ledelsesmedlem i et godt og sundt selskab og vedkommende ved siden af har drevet sit eget selskab, som ikke har været velfungerende og er gået konkurs. Personen bibeholder sit nuværende ledelseshverv under en konkurskarantæne, men mister retten til at prøve igen i et nyt selskab. En ulempe er derimod i situationer, hvor personen har flere dårlige selskaber, som alle drives uforsvarligt. Når et af selskaberne ender med konkurs, vil personen kunne fortsætte sin dårlige adfærd på kreditors regning i de selskaber, der ikke er konkurs. Undtagelsesvis er det muligt ifølge de norske regler, at pålægge en udvidet konkurskarantæne. Personen vil fratages retten til alle ledelseshverv, men det kan kun ske i tilfælde, hvor konkursen skyldes gyldig mistanke om en strafbar handling. Afvejningen om de norske eller danske regler håndterer omstændighederne bedst, er en svær opgave. Den norske konkurslov formodes, at tage større hensyn til den erhvervsdrivende. Hvorimod den danske konkurslov demonstrerer en nultolerance overfor groft uforsvarlig forretningsførelse.

En anden forskel er, at de norske regler fratager retten til at stifte og eje nystiftede selskaber. En person har stadig muligheden for at opretholde sine nuværende ejerbeføjelser samt opnå nye ejerbeføjelser i eksisterende selskaber. De danske regler sætter ingen begrænsning for en persons ejerbeføjelser.¹⁹¹ Fordelen ved de norske regler er, at der bliver slået hårdere ned på stråmandskonstruktioner og vedkommende kan ikke i karantæneperioden oprette et selskab og indsætte en stråmand som direktør.

Ifølge dansk og norsk konkurslov har en person, der er pålagt konkurskarantæne, mulighed for at drive en personlig ejet virksomhed, hvor vedkommende hæfter personligt og ubegrænset.¹⁹²

---

¹⁹⁰ L 131 FT 2012-13 s. 30, Hansen & Petersen, 2014, s. 333 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 906.

¹⁹¹ L 131 FT 2012-13 s. 31.

¹⁹² Neville & Sørensen, 2013, s. 183 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 907-908.

KONKURSKARANTÆNE

Det er ifølge de danske regler, muligt at forbyde en person at drive personlig ejet virksomhed, hvis vedkommende overtræder sin konkurskarantæne. Den udvidede konkurskarantæne kan derfor ikke gives i førstegangstilfælde.¹⁹³ En fordel ved de danske regler er, at kreditorerne ikke kan lide yderligere tab på bekostning af personen uforsvarlige adfærd. Selvom der hæftes personligt er det ikke ensbetydende med, at personen har værdier til at dække den udækkede gæld i konkursboet.

Ifølge den danske og norske konkurslov vil enhver overtrædelse af konkurskarantæne blive straffet med bøde eller fængsel. Efter de danske regler er det op til 6 måneders fængsel,¹⁹⁴ hvorimod de norske regler har sat grænsen ved op til 3 måneder.

4.2.2.4 Hæftelse efter overtrædelse af reglerne om konkurskarantæne

Det er ikke angivet i de norske konkurskarantæne regler, om en eventuel overtrædelse af den pålagte konkurskarantæne giver anledning til hæftelse for selskabets udækkede gæld.

Sammenlignet med de danske regler:

Ifølge den danske konkurslov vil den person, som imod sin konkurskarantæne, stadig udøver ledelseshverv og selskabet går konkurs ifalde hæftelse af den udækkede gæld i boet. Skifteretten har dog mulighed for helt eller delvist at fritage personen for hæftelse, men det skal vurderes ud fra et skøn af personens deltagelse i ledelsen og om hvorvidt vedkommende har været skyld i konkursen.¹⁹⁵ Det formodes at være en bevæggrund for ikke at overtræde konkurskarantænen. Risikoen for at hæfte personligt vil afskrække flere fra at fortsætte ledelseshverv imod reglerne, hvilket er en fordel. En anden fordel er formodningen om, at den pågældende, i tilfælde af overtrædelse, har værdier til at berigtige kreditorerne.

---

¹⁹³ Betænkning nr. 1525/2011, s. 159, L 131 FT 2012-13 s. 31, Hansen & Petersen, 2014, s. 347 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 909.

¹⁹⁴ L 131 FT 2012-13 s. 16 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 908 og s. 925.

¹⁹⁵ Betænkning nr. 1525/2011, s. 168-169, Hansen & Petersen, 2014, s. 349 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 925.

KONKURSKARANTÆNE

4.3 Betydning af et fælles register med afsæt i Danmark og Norge

Overordnet er det positivt, at digitaliseringsforslaget tilstræber at skabe bedre rammer for selskaberne på det indre marked i EU, ved at fremme brugen af digitale værktøjer i medlemslandene. Registersammenkoblingssystemet har til hensigt at give de offentlige myndigheder i de enkelte medlemslande adgang til officielle oplysninger om et medlemslands selskaber samt deres ledelse og ejerstruktur. Det faktum, at det er medlemslandets ansvar at sikre korrekte identifikationsoplysninger, kan være med til at sikre andre medlemslande imod identitetssvig og anden misbrug. Medlemslandene får let adgang til oplysninger om selskabets stiftelse, kapital og regnskaber, og det giver mere sammenhold blandt medlemslandene. Registersammenkoblingssystemet skal inkludere oplysninger om direktører, der er pålagt konkurskarantæne¹⁹⁶ og det kan både have sin fordele og ulemper. Specielt det faktum, at konkurskarantæne pålægges efter medlemslandets nationale lovgivning kan være en fordel samtidig med en ulempe.

Det er klart en fordel, at medlemslandene har adgang til oplysninger om personer, som har udvist groft uforsvarlig forretningsførelse. Medlemslandene kan sammen forebygge svigagtig adfærd. Digitaliseringsforslaget lægger op til, at det er det enkelte medlemslands beslutning, om medlemslandet vil forbyde en person ledelseshvervet. Det formodes, at mange medlemslande ikke ønsker at indsætte en person som ledelsesmedlem, hvis vedkommende har misbrugt reglerne i et andet medlemsland.¹⁹⁷

Den norske og den danske konkurslov adskiller sig ikke på mange punkter. De enkelte punkter, der er forskellige, kan imidlertid have betydning i forhold til registeret.

Konkurskarantæne kan efter norsk konkurslov pålægges efter to grundbetingelser, enten ved begrundet mistanke, om at personen har begået en strafbar handling, eller hvis personen på grund af uforsvarlig forretningsførelse har gjort sig uegnet til at stifte et nyt selskab eller påtage sig nye ledelseshverv.¹⁹⁸ De norske regler sanktionerer ikke en person lige så hårdt, som der bliver gjort efter de danske regler, hvor en person, der er pålagt konkurskarantæne, mister retten

---

¹⁹⁶ COM(2018) 239 final s. 2 og s. 27.

¹⁹⁷ COM(2018) 239 final s. 19.

¹⁹⁸ Børresen, 2017, s. 111.

KONKURSKARANTÆNE

til at deltage i ledelsen i nuværende og nye hverv.¹⁹⁹ Karantæneperioden er to år i Norge,²⁰⁰ mens denne er tre år i Danmark.²⁰¹ Karantæneperiodens ikrafttræden er også forskellig. Begge forhold vurderes ikke at have en direkte betydning for registersammenkoblingssystemet. Men for personer, der spekulere i medlemslandenes regler, kan det være en fordel set fra personens side og en ulempe set fra medlemslandets side. Det skyldes, at medlemslandene har forskellige karantæneperioder og sanktionerer forskelligt.

Digitaliseringsforslagets formål med et fælles register for direktører, der er pålagt konkurskarantæne, er at stille oplysningerne til rådighed for medlemslandene.

Registersammenkoblingssystemet har ikke til formål at kontrollere og fastsætte betingelser for hvordan det enkelte medlemsland skal vurdere sager om konkurskarantæne. Det er medlemslandet nationale lovgivning, der anvendes til sager om konkurskarantæne.²⁰² Et konkursbo behandles i det medlemsland, hvor selskabet har sine hovedinteresser. Denne vurdering er ikke gennemgået i digitaliseringsforslaget og det formodes at blive vurderet på samme grundlag som hidtil.

Medlemslandene skal videregive oplysninger om konkurskarantæner til det fælles register. Digitaliseringsforslaget stiller derimod intet krav til, at medlemslandenes nationale registre skal importere oplysninger om direktører, der er pålagt konkurskarantæne, i et andet medlemsland. Det antages, at denne beslutning kan træffes i det enkelte medlemsland.

Det er en mulighed for eksempelvis Danmark, at importere oplysninger om pålagte konkurskarantæner fra andre medlemslande. Den danske konkurslov fratager personer, der er pålagt konkurskarantæne, retten til at være ledelsesmedlem for et selskab i Danmark.²⁰³ Danmark kan på den vis sikre sig bedre imod økonomisk kriminalitet. En pålagt konkurskarantæne vil på denne baggrund få mere betydning for den enkelte person, der har ledelseshverv i flere medlemslande. Personen vil, ifølge den danske konkurslov, blive afmeldt fra alle ledelseshverv i danske selskaber,²⁰⁴ på grund af vedkommendes adfærd i et andet medlemsland. En ulempe ved at importere oplysningerne til de nationale registre er, at det vil

---

¹⁹⁹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 10 og Hansen & Petersen, 2014, s. 328.

²⁰⁰ Børresen, 2017, s. 112 og Konkursrådet, 1999, punkt 5. Karantenens varighed.

²⁰¹ Betænkning nr. 1525/2011, s. 16, s. 104 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 904-905 og s. 929.

²⁰² COM(2018) 239 final s. 19 og s. 27.

²⁰³ Betænkning nr. 1525/2011, s. 10 og Hansen & Petersen, 2014, s. 328.

²⁰⁴ Betænkning nr. 1525/2011, s. 18, s. 114-115, L 131 FT 2012-13 s. 20 og Hansen & Petersen, 2014, s. 352.

KONKURSKARANTÆNE

give anledning til spekulationer fra uærlige erhvervsdrivende, om medlemslandets nationale lovgivning vedrørende konkurskarantæne. Det skyldes, at det kan have betydning for deres fremtidige ledelseshverv, hvordan det enkelte medlemsland sanktionere en konkurskarantæne. En person, der er ledelsesmedlem for flere norske selskaber, vil i tilfælde af en konkurs kun miste ledelseshvervet for det selskab, der er konkurs, som følge af en pålagt konkurskarantæne.²⁰⁵ Personen vil have mulighed for at fortsætte sin misbrugslignende adfærd i de andre selskaber, medmindre der er foregået strafbare handlinger. Karantæneperioden i Norge er også kun to år,²⁰⁶ sammenlignet med tre år i Danmark.²⁰⁷ Eftervirkningen af, at medlemslandene importere oplysninger om andre medlemslandes konkurskarantæner, kan være at Norge vil opleve en stigning i stiftede selskaber. Som resultat af deres sanktionering ikke påvirker personens øvrige ledelseshverv og set i forhold til Danmark, vil karantæneperioden være kortere.

Danmark og Norge fører begge et register over pålagte konkurskarantæner,²⁰⁸ så det vil umiddelbart ikke kræve de store ændringer at give registersammenkoblingssystemet adgang til disse oplysninger. I Danmark er der skærpede krav til hvem, og i hvilken forbindelse, der kan hentes oplysningerne om en person er pålagt konkurskarantæne.

Det er alene SKAT, politiet og skifteretten, der kan tilgå disse oplysninger, hvis de har gyldig grund hertil.²⁰⁹ Ifølge digitaliseringsforslaget er oplysningerne om en person er pålagt konkurskarantæne ikke frit tilgængeligt, men et medlemsland skal foretage en gyldig anmodning om at modtage oplysninger om en bestemt person. Digitaliseringsforslaget har imidlertid ikke beskrevet, hvem der kan opnå adgang til oplysningerne. Fra et dansk synspunkt er det væsentlig at kræve uddybning.

I Danmark er der et øget fokus på bekæmpelse af økonomisk kriminalitet. Det er en udfordring, at en person let kan stifte et selskab i udlandet og foretage driften i Danmark. De offentlige myndigheder har svært ved at opdage disse ulovlige konstellationer.²¹⁰

---

²⁰⁵ Børresen, 2017, s. 111 og Konkursrådet, 1999, punkt 4. Virkning af konkurskarantæne.

²⁰⁶ Børresen, 2017, s. 112 og Konkursrådet, 1999, punkt 5. Karantænenes varighed.

²⁰⁷ Betænkning nr. 1525/2011, s. 16, s. 104 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 904-905, s. 929.

²⁰⁸ Betænkning nr. 1525/2011, s. 18, s. 61, s. 114-115 og L 131 FT 2012-13 s. 20.

²⁰⁹ L 131 FT 2012-13 s. 20, Hansen & Petersen, 2014, s. 352 og Petersen & Ørgaard, 2018, s. 929.

²¹⁰ Neville & Sørensen, 2013, s. 172.

KONKURSKARANTÆNE

Registersammenkoblingssystemet vil gøre det muligt for medlemslandene at stoppe personen inden indtrædelsen som ledelsesmedlem finder sted.²¹¹ Stiftelse af et selskab når personen er pålagt konkurskarantæne, vil ikke være muligt efter de norske regler.²¹² Efter den danske konkurslov kan en person sagtens stifte et nyt selskab, men ikke være ledelsesmedlem. Digitaliseringsforslaget påpeger, at det er national lovgivning der bestemmer reglerne for en person, der er pålagt konkurskarantæne.²¹³ Det formodes at være muligt for personer, der er pålagt konkurskarantæne, stadig at oprette et selskab i eller udenfor Danmark og indsætte en stråmand som ledelsesmedlem.

Et fælles digitalt værktøj er en forudsætning for at kunne skabe et retfærdigt og gennemsigtigt indre marked i EU. Et indre marked, hvor alle selskaber, store som små, opnår samme muligheder for at konkurrerer om kunderne og udbyde de bedste produkter på markedet. Medlemslandenes selskaber vil opleve, at det er nemmere og billigere at etablere selskab i andre medlemslande og dermed have grænseoverstridende aktiviteter. Dette vil være en fordel for forbrugerne, da de højst sandsynligt vil påvirke pris og udbud positivt. Det indre marked vil være stærkere og et selskab er dermed ikke ”fanget” i sit hjemland, hvis forretningsmulighederne mindskes. De vil nemmere kunne agere på et nyt marked og dette vil øge konkurrencen i medlemslandene.²¹⁴

Det formodes, at der skabes flere bæredygtige virksomheder, når der føres kontrol over direktører, der er pålagt konkurskarantæne, i alle medlemslandene. Flere usunde selskaber vil blive udryddet og det burde resultere i bedre konkurrencefordele for de selskaber, som driver en sund forretning. Helt at fjerne stråmandskonstruktioner anses for en umulig opgave, da personerne nok skal finde smuthuller og andre godhjertede personer, som de kan franarre.

---

²¹¹ COM(2018) 239 final s. 27.

²¹² Konkursrådet, 1999, punkt 4. Virkning av konkurskarantene.

²¹³ COM(2018) 239 final s. 19.

²¹⁴ COM(2018) 239 final s. 2.

KONKURSKARANTÆNE

4.4 Delkonklusion

Reglerne om konkurskarantæne blev indført i den norske og danske konkurslov med det formål at bekæmpe konkursrytteri og økonomisk kriminalitet. De danske regler trådte i kraft cirka 30 år efter de norske regler. Det bemærkes, at der i forbindelse med udformningen af de danske regler blandt andre blev kigget meget til de norske regler. Lovgivningen adskiller sig dermed ikke meget fra hinanden. De små ikke væsentlige afvigelser er eksempelvis konkurskarantænenes varighed og ikrafttrædelsestidspunktet. Hvor konkurskarantæne efter de danske regler pålægges i en treårig periode med ikrafttrædelse fra sagens afgørelse, vil karantæneperioden efter de norske regler udgøre to år og skifteretten beslutter, hvornår konkurskarantænen træder i kraft.

Adfærden, der lægges til grund for en konkurskarantæne, er stort set den samme efter den norske og danske konkurslov. Der lægges vægt på den groft uforsvarlige forretningsførelse og om der foreligger misbrugslignende omstændigheder. En person, der er pålagt konkurskarantæne, i forbindelse med to eller flere koncernforbundne selskaber, vil karantæneperioderne ifølge den danske konkurslov pålægges samtidig, hvorimod de ifølge den norske konkurslov pålægges i forlængelse af hinanden.

I Norge er registeret over pålagte konkurskarantæne offentligt og befolkningen kan anmode om oplysninger om en person fra registeret. Registeret er derimod mere hemmeliggjort i Danmark, hvor det kun er SKAT, politiet og skifteretten der kan anmode om oplysninger om pålagte konkurskarantæner. Betydningen af et offentligt register er vanskelig at tydeliggøre og afvejningen om det er en fordel eller ulempe er svær. Men ikke desto mindre må en offentliggørelse formodes at forøge effekten af en pålagt konkurskarantæne.

Den væsentligste forskel mellem de danske og norske regler om konkurskarantæne er vedrørende betydningen for personens fremtidige ledelse. Den norske konkurslov fratager en person, der er pålagt konkurskarantæne, retten til at stifte nye selskaber og påtage sig nye ledelseshverv. Imidlertid fratages en person både retten til nuværende og nye ledelseshverv efter de danske regler. Forskellen er, at en person, der er pålagt konkurskarantæne efter de danske regler, kan stifte og være ejer af et nyt selskab, men ikke være ledelsesmedlem i sine eksisterende ledelseshverv. Det formodes at være en ulempe for de selskaber, hvor personen er

KONKURSKARANTÆNE

ledelsesmedlem og driften er forsvarlig. Det skyldes, at selskaberne straffes ligesom personen, for vedkommendes uansvarlige adfærd i et andet selskab. Om end kan det være en fordel, hvis personen i de andre selskaber også foretager uforsvarlig forretningsførelse. Den norske konkurslov viser et større hensyn til den erhvervsdrivende, hvor den danske konkurslov viser et større hensyn til kreditorerne.

Ifølge den danske konkurslov er der mulighed for, ved overtrædelse af en pålagt konkurskarantæne, at pålægge personen en udvidet konkurskarantæne. Personen vil blive frataget retten til at drive personlig ejet virksomhed. Det formodes også at være et hensyn til selskabets kreditorer.

Digitaliseringsforslaget har til hensigt at udvide registersammenkoblingssystemet til at inkludere et fælles register for medlemslandene over direktører, der er pålagt konkurskarantæne. Digitaliseringsforslaget ændrer ikke på det enkelte medlemslands betingelser for at pålægge konkurskarantæne. Det vil være medlemslandets nationale lovgivning, der skal anvendes i sager om konkurskarantæne.

Medlemslandene skal sikre, at deres nationale registre over direktører, der er pålagt konkurskarantæne, kan overføre disse oplysninger til registersammenkoblingssystemet.

Bekæmpelse af økonomisk kriminalitet er et omdiskuteret emne både i Danmark og Norge. Det er en udfordring for bekæmpelsen, at en person let kan stifte et selskab i et andet medlemsland og foretage driften i det medlemsland, hvor personen er pålagt konkurskarantæne. Det har hidtil været svært for myndighederne i de enkelte medlemslande, at opdage og stoppe de personer, der mod deres forbud, om at være ledelsesmedlem i et selskab, stadig udøver ledelseshvervet i medlemslandet. Det skyldes, at medlemslandene ikke har delt deres pålagte konkurskarantæner, og de øvrige medlemslande har ikke haft mulighed for at afvise personen og stoppe den uforsvarlige adfærd. Registersammenkoblingssystemet vil give medlemslandene mulighed for at få oplysninger om en person, der er pålagt konkurskarantæne i et andet medlemsland. Det er op til det enkelte medlemsland at vurdere, på baggrund af oplysningerne, om de vil afvise indsættelsen af personen i ledelseshvervet.

KONKURSKARANTÆNE

En person, der er pålagt konkurskarantæne, vil ikke miste sin ret til at eje selskaber. Det er muligt, at personen i enkelte medlemslande mister retten til at stifte nye selskaber. Den norske konkurslov har et forbud mod, at en person, der er pålagt konkurskarantæne, kan stifte og eje nystiftede selskaber. Det vurderes at være en yderligere foranstaltning mod at stoppe konkursrytteri, så en person ikke kan starte en ny stråmandskonstruktion efter en pålagt konkurskarantæne. Imidlertid er det muligt for en person, der er pålagt konkurskarantæne, at stifte et nyt selskab i Danmark og være ejer heraf. Hvis en stråmandskonstruktion opstår vil det være svært for myndighederne at opdage før selskabet ender i konkurs. Risikoen for stråmandskonstruktioner, vil ikke mindskes som resultat af et fælles register.

Digitaliseringsforslaget kræver, at medlemslandene sender oplysninger til det fælles register, men kræver ikke at medlemslandene modtager oplysninger i deres nationale registre. Hvis flere medlemslande importerer oplysninger om direktører, der er pålagt konkurskarantæne, kan det have stor betydning for uærlige erhvervsdrivendes valg af medlemsland til at drive selskab i. I forhold til Danmark og Norge, vil en person eksempelvis blive afmeldt sine ledelseshverv i Danmark, hvis personen er pålagt konkurskarantæne i et andet medlemsland. Imidlertid vil personen ikke miste sine eksisterende ledelseshverv ved en konkurskarantæne efter de norske konkurskarantæneeregler. Det enkelte medlemslands sanktionering af konkurskarantæne vurderes, som konsekvens heraf, at have betydning for en persons fremtidige ledelseshverv. Effekten af en pålagt konkurskarantæne vil med registersammenkoblingssystemet forøges, hvis en persons ledelseshverv i andre medlemslande kan blive påvirket som resultat af en pålagt konkurskarantæne i et enkelt medlemsland.

5 Konklusion

De adfærdsmomenter, der kan udledes af retspraksis, som værende betydningsfulde i vurderingen af om der foreligger groft uforsvarlig forretningsførelse er stråmandskonstruktioner, manglende bogføring, bilagsmateriale og regnskabsaflæggelse, manglende indberetning af moms og A-skat, ulovlige aktionærlån, tidligere konkurser og drift efter håbløshedstidspunktet. Ikke at rette op på mangelfulde forhold i tidsperioden inden konkursen vil også kunne betegnes som groft uforsvarlig forretningsførelse. Personer, som enten har ageret som den reelle ledelse eller blot har været registreret og overladet ledelsen til en anden, vil altid blive pålagt konkurskarantæne. En stråmandskonstruktion vil i sig selv betegnes som groft uforsvarlig forretningsførelse. Ulovlige aktionærlån foretaget på bekostning af virksomhedens kreditorer, herunder SKAT, vil som udgangspunkt begrunde en konkurskarantæne, hvis der foreligger betydelige tab. For de øvrige adfærdsmomenter skal der foreligge en misbrugslignende adfærd, der gør den pågældende uegnet som ledelsesmedlem. Det kan konkluderes af retspraksis, at overtrædelser af bogførings-, skatte- og momsloven er tillagt væsentlig værdi i vurderingen af groft uforsvarlig forretningsførelse, men at adfærdsmomenterne i sig ikke kan begrunde en konkurskarantæne. Samtidig har 22. august-sagen medført, at der skal mere til før adfærden kan betegnes som groft uforsvarlig forretningsførelse.

Et fælles register over pålagte konkurskarantæner har til formål at bekæmpe økonomisk kriminalitet på EU-niveau, og dermed skabe bedre vilkår på det indre marked for selskaber med en sund forretning. For at dette kan lade sig gøre skal medlemslandene sikre, at deres registre kan overføre oplysninger om direktører, der er pålagt konkurskarantæne til registersammenkoblingssystemet. Det er medlemslandets beslutning om de vil anvende oplysningerne fra registeret. Digitaliseringsforslaget bemærker, at det er medlemslandets nationale lovgivning, der afgør betingelserne for at pålægge en konkurskarantæne, samt sanktioneringen heraf.

KONKURSKARANTÆNE

Hvis medlemslandene importerer andre medlemslandes konkurskarantæner til deres nationale registre, vil effekten af en konkurskarantæne forøges, grundet påvirkningen af personens fremtidige ledelseshverv i alle medlemslande fremfor blot det medlemsland, der pålagde konkurskarantænen. Der er ikke mange forskelle mellem den danske og norske konkurslov. Væsentlig er forskellen på sanktioneringen og hvilken betydning det har for personens fremtidige ledelseshverv. Det skyldes, at de norske regler om konkurskarantæne ikke fratager den pågældendes eksisterende ledelseshverv. Hvorimod en person efter de danske regler, vil miste alle ledelseshverv. Det kan muligvis lokke flere uærlige personer til at stifte virksomhed i Norge, som resultat af et fælles register.

Det vurderes, at et fælles register over pålagte konkurskarantæner kan fungere i praksis. En person, der er pålagt konkurskarantæne, vil opleve en større begrænsning i mulighederne for at være ledelsesmedlem i samtlige medlemslande under den pålagte konkurskarantæne. Sanktioneringen vil som resultat heraf opleves som strengere, hvilket kan medvirke til, at færre uærlige erhvervsdrivende har mulighed for at starte uforsvarlige selskaber i andre medlemslande. Et fælles register antages at styrke bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet, men registeret vil ikke fjerne stråmandskonstruktionerne.

6 Litteraturliste

6.1 Udgivelser

- Børresen, P. (2017). *Konkurs - enkeltforfølgning, gjeldsforhandlinger og konkurs* (6. udg.). Oslo: Cappelen Akademisk Forlag.
- Hansen, T. K., & Petersen, L. L. (2014). *Insolvensprocesret* (3. udg.). København: Karnov Group Denmark A/S.
- Konkursrådet. (5. oktober 1999). *Konkurskarantene - Info om formål, virkning, varighet med mer*. Hentet fra www.konkursradet.no/konkurskarantene-info-om-formaal-virkning-varighet-med-mer.5304616-300301.html
- Lilja, T. M. (vol. 16, no. 1 2014). Konkurskarantæne og kapital selskaber: Om ejerbeføjelser og ledelsesbeføjelser. *Nordisk tidsskrift for selskabsret*, s. 29-42.
- Munch, M. (1986). Ny norsk konkurslovgivning. *Ugeskrift for Retsvæsen*, U.1986B.51, s. 52-55.
- Neville, M., & Sørensen, K. E. (2013). *Selskaber - aktuelle emner* (1. udg.). København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag.
- Petersen, L. L., & Ørgaard, A. (2018). *Konkursloven med kommentarer* (14. udg.). København: Karnov Group Denmark A/S.
- Tvarnø, C., & Nielsen, R. (2017). *Retskilder og retsteorier* (5. udg.). København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag.

6.2 Anvendte retskilder

- Betænkning nr. 1525/2011: *Betænkning om konkurskarantæne*.
- Lovforslag nr. L 131 FT 2012-13: *Forslag til lov om ændring af konkursloven, retsplejeloven og retsafgiftsloven (Konkurskarantæne)*.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU: *Om visse aspekter af selskabsretten*. COM(2018) 239 final: *Om ændring af direktiv 2017/1132/EU for så vidt angår brugen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret*.
- COM(2018) 239 final: *Amending Directive (EU) 2017/1132 as regards the use of digital tools and processes in company law*.
- LBK nr. 648 af 15/06/2006 Bekendtgørelse af bogføringslov (*Bogføringsloven*).
- LBK nr. 11 af 06/01/2014 Bekendtgørelse af konkursloven (*Konkursloven*).

KONKURSKARANTÆNE

LBK nr. 1089 af 14/09/2015 Bekendtgørelse af lov om aktie- og anpartsselskaber (*Selskabsloven*).

LBK nr. 117 af 29/01/2016 Bekendtgørelse af kildeskatteloven (*Kildeskatteloven*).

LBK nr. 760 af 21/06/2016 Bekendtgørelse af lov om merværdiafgift (*Momsloven*).

LBK nr. 1224 af 29/09/2016 Bekendtgørelse af lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (*Opkrævningsloven*).

LBK nr. 1156 af 20/09/2018 Bekendtgørelse af straffeloven (*Straffeloven*).

LOV-1984-06-08-58 Lov om gjeldsforhandling og konkurs (*Konkursloven*).

6.2.1 Afgørelser

Højesteret

• U.2018.3543H	• U.2017.1533H	• U.2016.1473H
• U.2018.1435H		

Landsretten

• U.2019.304V	• U.2017.1915V	• U.2016.1776Ø
• U.2019.230V	• U.2017.1591V	• U.2016.1688V
• U.2018.2472V	• U.2017.1028V	• U.2016.632Ø
• U.2018.2140Ø	• U.2017.424Ø	• U.2015.3643Ø
• U.2018.1054Ø	• U.2017.343V	• U.2015.2700V
• U.2018.607V	• U.2016.2702Ø	• U.2015.2369V
• U.2017.3518V	• U.2016.2123Ø	

Sø- og Handelsretten

• BS-9047-18	• B-50-17	• B-10-15
• BS-565-17	• B-331-16	• B-4-15
• BS-564-17	• B-55-16	• B-29-14
• B-172-17	• B-260-15	• B-8-14
• B-106-17	• B-9-15	

6.3 Hjemmesider

www.ec.europa.eu

www.em.dk

www.eu.dk

www.karnovgroup.dk

www.konkursradet.no

www.soeoghandelsretten.dk

www.sproget.dk